

မန်မာပြန်

စိုးသိက်စိုး

တလောက်ကနိုး

တစ်ဇောက်ကန်း
(ပထမတွဲ)

ဤစာအုပ်ကို သူတို့ ဆီက ဤသို့ဝေဖန်ကြသည်

(စာရေးဆရာ) ဖရက်ဒရစ်(ခ်)ဖို့ ဆိုက်ပင် ဂုဏ်ယူမိမည်
နည်းနာပညာရပ်ဖြင့် ဖန်တီးထားသော လျှို့ဝှက်သည်းဖို ဝတ္ထု။

နယူးယောက်တိုင်း(မ်စ်)

ပထမပိုင်း စာမျက်နှာ ၅၀ ခန့်မှာ ကျွန်ုပ် ဖတ်ဖူးသမျှ
လျှို့ဝှက်သည်းဖိုဝတ္ထုများ အနက် အကောင်းဆုံး
ဇာတ်လမ်းအပျိုးပိုင်းဖြစ်သည် ။

ဝါရှင်တန်ပို့(စ်)

အလွန် စိတ်တက်ကြွဖွယ် ကောင်းသော လျှို့ဝှက်သည်းဖိုဝတ္ထု။

ရွန်ဂိုဒီ(စာရေးဆရာ)

တုန်လှုပ် ပေါက်ကွဲဖွယ် ဇာတ်လမ်း အထွတ်အထိပ် ပါရှိသည်။ ။

ကာကာ(စ်)ရီဗြူး

ရင်ထိတ်ဖွယ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ...အချိန် နာရီနှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍
ပညာသားပါပါ စီမံဖန်တီးထားသော ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်။

လော့(စ်)အိန်ဂျလီ(စ်)တိုင်း(မ်၊စ်)

ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာဖြစ်မလဲဟု စာရွက်များ ကျော်လှန်
ကြည့်ချင်စိတ်ပေါ်စေသော ဇာတ်လမ်းမျိုး။

ရှိုကာဂို ဒေးလီးနယူး(စ်)

သင့်အား ထိုင်ခုံမှ မထချင်အောင် ဖမ်းစားထားမည့် ဝတ္ထု။

ဟာ့(တ်)ဖို့ (ဒ်)ကူးရန့်.

လှုပ်ရှားမှု အပြည့်နှင့် သွက်သွက်လက်လက်
တင်ပြထားသောပထမတန်းစား ဇာတ်လမ်း၊ ပထမတန်းစား
ရေးသားမှု။

အေ၊ ပီ သတင်း

တကယ့် ရှားရှားပါးပါး အကောင်းစား လျှို့ဝှက် သည်းဖိုဝတ္ထု။

ဘော်(စ်)တန့်ဂလုပ်(ဘ်)

စာရေးဆရာ- သောမတ်(စ်)ဟဲရစ္စ

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ တင်နက်ဆီ ပြည်နယ်ဇာတိ ဖြစ်သည်။ ။
မစ္စစ္စပီ ပြည်နယ်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ပြီး ဘေလာတက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့
ရရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။ ။ ဘွဲ့ရပြီးနောက် တက္ကဆက်ပြည်နယ်၊ ဝက်ကိုမြို့
ထရီဗြူး(န်)ဟယ်ရဲ(လ်ဒ်) သတင်းစာတိုက်တွင် မင်းစေ
အဖြစ်ဝင်လုပ်ပြီးမှ မူခင်း သတင်းထောက် အဆင့် ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ။
သတင်းစာတိုက်၌ လုပ်စဉ် မဂ္ဂဇင်းများ စွာသို့ ဆောင်းပါးများ စွာ
ရောင်းစားခဲ့သည်။ ။ နယူးယောက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီး အေ၊ ပီတွင်
လုပ်စဉ်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆမ်မော(လ်)၊ ဒစ်(ရ်)ရီလီ တို့ နှင့် အတူ
BLACK SUNDAY ဝတ္ထု ဇာတ်လမ်းကို ပူးပေါင်း စိတ်ကူး ဖန်တီးပြီး
သုတေသန ပြုလုပ်မိကြရာမှ အလုပ်ထွက်၍ ၎င်းဝတ္ထုကို စောက်ချ
ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

အခန်း(၁)

ဘေရွတ်မြို့ထဲသို့ ခြောက်မိုင်ရှည်သော
ကမ်းရိုးတန်းလမ်းတလျှောက် လေဆိပ်မှ တက္ကစီလေး
မောင်းသွားသောအခါ ညဗိုင်းချုပ်လေပြီ။ ကား နောက်ခန့် ထိုင်ခဲ့တွင်
ထိုင်နေသူ ဒါလီယာအိုင်ယတ်ဒ်သည် နောက်ဆုံး
အလင်းရောင်အောက်၌ မြေထဲပင်လယ်မှ လှိုင်းလုံးများ ၊ အဖြူရောင်မှ
မီးခိုးရောင်သို့ ပြောင်းလဲသွားကြပုံကိုငေးကြည့်နေသည် ။ သူမသည်
အမေရိကန်တစ်ဦး၏ အကြောင်း စဉ်းစားနေသည် ။ သူနှင့် ပတ်သက်၍
သူမ မေးခွန်းများ စွာကို ဖြေကြားရန်ရှိသည် ။

တက္ကစီသည် ရူးဗားဒွန်လမ်းကို ချိုးပြီး ပါလက်စတိုင်းမှ ဒုက္ခသည်များ စွာရှိသော မြို့လယ်ခေါင် ဆာဘရာရပ်ကွက်သို့ ဦးတည်မောင်းသွားသည် ။ ယာဉ်မောင်းအား လမ်းညွှန်ချက်ပေးစရာမလို။ ယာဉ်မောင်းသည် နောက်ကြည့်မှန်ကလေးကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီး ကားမီးများကို ပိတ်ကာ ရူဂျက်ဘ်အယ်လ်နာခယ်လ်လမ်း အနီး ကွက်လပ်ငယ်လေး ထဲသို့ ထိုးရပ်လိုက်သည် ။ ကွက်လပ်ကလေးမှာ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသည် ။ အဝေးမှ မော်တော်ကားသံများ နှင့် ပြန်လည်အေးစက်သွားလျက်ရှိသော တက္ကစီစက်သံတို့ ကို ဒါလီယာ ကြားရသည် ။ တစ်မိနစ်ခန့် ကြာသွား၏။

တံခါး လေးချပ်စလုံးကို ရုတ်ခနဲ ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ တက္ကစီ တစ်စီးလုံး
လှုပ်ခါသွားသည် ။ အားကောင်းသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်က
ယာဉ်မောင်းအား မျက်စိကျိန်းစပ်သွားစေသည် ။ ဒါလီယာသည် သူမ၏
မျက်စိအနီး တစ်လက်မအကွာ၌ ချိန်ထားသော ပစ္စတိုမှ ဆီနဲ့ကို
ရှူမိသည် ။

လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် လူက နောက်ပေါက်မှ ဝင်လာသည် ။
ပစ္စတိုကို ပြန်ချထားလိုက်သည် ။

‘ဂျီနီ’

ဒါလီယာက ခပ်တိုးတိုးခေါ်လိုက်သည် ။

‘ကားထဲက ထွက်၊ ငါ့နောက်လိုက်ခွဲ’

သေနတ်ပိုင်ရှင်က အာရပ်ဘာသာ ကိုဗျဘားလ်မျိုးနွယ် အသံဝဲဝဲနှင့်
ပြောလိုက်သည် ။

ဘေရွတ်မြို့ရှိ တိတ်ဆိတ်သော အခန်းထဲတွင်
ဒါလီယာအိုင်ယက်ဒ်အား စစ်ဆေးရန် စောင့်ဆိုင်း နေကြသည် ။
အယ်လ်ဖာဟာ ပြောက်ကျား အဖွဲ့ကြီး၏ လက်ရွေးစင်
ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ငယ် ဂျီဟတ်ဒ် အယ်လ်ရုဒ်။ (R.A.S.D) ၏
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဟာဖက်နီနာဂျီးယားသည် စားပွဲတွင် နံရံကို
ခေါင်းမှီလျက် ထိုင်နေသည် ။ သူသည် အရပ်ရှည်ပြီး
ခေါင်းသေးသောသူ ဖြစ်သည် ။ သူ့လက်အောက်ငယ်သားများက
သူ့ကွယ်ရာ၌ ‘ပရေးယင်းမင်တစ်’ ဟု ခေါ်ကြသည် ။ သူသည် စက်ဆုပ်
ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ကောင်းသော လူတစ်ဦး ဖြစ်သည် ။

နာဂျီးယားသည် ‘ဘလက်စက်တင်ဘာ’ အဖွဲ့၏ ကွန်မန်ဒါ

တပ်မှူးဖြစ်သည် ။ သူသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်း အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်သော ထင်မြင်ချက်ကို အယုံအကြည် မရှိ။ အာရပ်များ လက်ထဲသို့ ပါလက်စတိုင်း နိုင်ငံကို ပြန်ပေးအပ်ခြင်းအတွက် သူဝမ်းမြောက်စရာမရှိ။ သူသည် အားလုံး သေကျေပျက်စီး ချုပ်ငြိမ်းဖို့ သာ ယုံကြည်သည် ။ ဒါလီယာအိုင်ယတ်ဒ်သည် လည်း ထိုသို့ပင် ဖြစ်၏။

အခန်းထဲရှိ အခြား လူနှစ်ဦးလည်း ထိုသဘောမျိုး ရှိကြသည် ။ တစ်ယောက်က အီတလီနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့ ၌ ဘလက်စက်တင်ဘာ၏ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရေး တပ်ဖွဲ့ငယ်များကို ဦးစီးကွပ်ကဲရသူ အာဘူအလီ။ အခြားတစ်ဦးက မြူးနစ်အိုလံပစ်အားကစားပွဲတော်၌ အိုလံပစ်ရွာလေးထဲ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရေးကို စီမံကိန်း ချခဲ့သူ၊ လက်နက်ကျွမ်းကျင်သူ မိုဟာမက် ဖာဆေးလ် ဖြစ်သည် ။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် အာရ်အေအက်စ်ဒီ အဖွဲ့သားများ ဖြစ်ကြသည် ။ ဘလက်စက်တင်ဘာ၏ ရာထူး ရာခံကို ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျား လှုပ်ရှားမှုကြီးက အသိအမှတ်ပြုထားပေ။ အကြောင်းမူ လူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ၌ ရမက်ဆန္ဒများ ကိန်းအောင်း နေသကဲ့သို့ ပင်၊ အယ်လ်ဖာတာအဖွဲ့တွင်း၌ ဘလက်စက်တင်ဘာအဖွဲ့သည် ကိန်းအောင်းရှင်သန်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည် ။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အတွင်း၌ ဘလက်စက်တင်ဘာအဖွဲ့က ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချသော သူများမှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးပင် ဖြစ်လေသည် ။ တိုက်ခိုက်ရေး အစီအစဉ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်မျှကို စိတ်ကူး၊ စီမံ၊ ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးပြီ။ လောလောဆယ်၌ အမေရိကန်မှ လက်နက်များ သည် အစွာရေးနိုင်ငံ ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းသို့ တဖွဲဖွဲ ရောက်ရှိလာနေဆဲ ဖြစ်သည် ။

အဖြေတစ်ခုသည် ရုတ်တရတ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည် ။
နာဂျီးယားက နောက်ဆုံးအကြိမ် ခွင့်ပြုလိုက်လျှင် စစ်ဆင်ရေးကို
ဤအမျိုးသမီးငယ်၏ လက်ထဲ လွှဲအပ်လိုက်ရပေတော့မည်။

သူမသည် ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို ကုလားထိုင်ပေါ် ပစ်တင်ပြီး သူတို့
သုံးဦးကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည် ။

‘မင်္ဂလာညနေခင်းပါ ရဲဘော်တို့’

‘တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ရဲဘော် ဒါလီယာ’

နာဂျီးယားက နှုတ်ဆက်သည် ။ သူမ ဝင်လာသော်လည်း
သူထိုင်ရာမှ မထပေ။ အခြားနှစ်ဦးလည်း မထကြပေ။
အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ တစ်နှစ်တာမျှ နေခဲ့စဉ်သူမ၏ အသွင်သဏ္ဌာန်သည်
ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ။ သူမသည် ဘောင်းဘီရှည်နှင့် ကုတ်အင်္ကျီဝတ်စုံတို့
ကို လှပသပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထား၏။ ပြီးတော့ သူမသည် သူတို့ နှင့်
အနည်းငယ် စိမ်းကားနေသလိုလို။

‘အမေရိကန်က လူ အသင့်ဖြစ်နေပြီ၊ သူ
ကျွန်မခိုင်းတာလုပ်ပေးလိမ့်မယ်၊ သူဟာ ဒီကိစ္စအတွက်
အသက်ရှင်နေတာပဲ’

‘ဒီလူကို စိတ်ချရရဲ့ လား၊ သူဟာ အခြေခိုင်ရဲ့ လား’

နာဂျီးယားသည် သူ၏ ဦးနှောက်ကို ထိုးဖောက်နေသည့် အလား
စူးစိုက်ကြည့်နေသည် ။

‘အခြေခိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ သူ့ကို ထောက်ပံ့နေတာပဲ၊ ကျွန်မအပေါ်
သူမှီခိုနေတယ်လေ’

‘အေး၊ မင်းသတင်းပို့ချက်အရ ငါသိပြီးပြီ၊ ဒါပေမဲ့ လျှို့ဝှက်စကားနဲ့

ဆိုတော့ တချို့နေရာမှာ သိပ်မရှင်းဘူး၊ မေးစရာတွေ ရှိသေးတယ်၊ ကဲ အလီ’

အာဘူအလီက ဒါလီယာအား သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည် ။
ဘေရွတ်မြို့၊ အမေရိကန်တက္ကသိုလ်၌ စိတ္တဗေဒ ဘာသာရပ်
သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့သော အာဘူအလီအား သူမ မှတ်မိပါသည် ။

‘အမေရိကန်ကြီးဟာ စိတ်မှန်ရဲ့ လား’

‘မှန်ပါတယ်’

‘ဒါပေမဲ့ မင်းက သူ့ကို ရူးနေတယ်လို့ ယူဆထားတယ် မဟုတ်လား’

‘ရူးသွပ်ခြင်းနဲ့ ထင်ရှားတဲ့ ဆင်ခြင်တုံတရား ရှိတာဟာ
တသီးတခြားစီပါ၊ ရဲဘော်’

‘မင်း အပေါ် သူ့ရဲ့ မှီခိုမှု ပိုမို ကြီးထွားလာနေသလား၊ မင်းကို
စိမ်းကားတတ်တဲ့ အခါရှိလား’

‘တစ်ခါတလေတော့ သူ့ဘာသိဘာသာ နေတတ်တယ်၊ ခုတလော
ပိုဆိုးလာတယ်’

နာဂျီးယားက ခေါင်းညိတ်သည် ။ သူမအမှန်အတိုင်း
ပြောနေကြောင်း သူသိသည် ။ တယ်လာဗစ်မြို့၊ လော့ဒ်လေဆိပ်၌
ပရမ်းပတာပစ်သတ်ခဲ့သော ဂျပန်အကြမ်းဖက်သမားသုံးဦးအား
ဒါလီယာက ကူညီလေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည် ။ မူလက
ဂျပန်အကြမ်းဖက်သမား လေးဦးရှိသည် ။ လေ့ကျင့်ရင်းနှင့်
ဂျပန်တစ်ဦးက ကြောက်စိတ်ဝင်သွားသဖြင့် ဒါလီယာက ရှုမီဆာမရှင်း
ပစ္စတိုဖြင့် အဆုံးစီရင်ခဲ့သည် ။

‘မင်းကို ဒီအမေရိကန်ကြီးက အမေရိကန်

အစိုးရလက်ထဲအပ်လိုက်ရင် ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲ’

အလီက မေးသည်။ ။

‘အစိုးရက သူ့ဆီက ဘာရမှာလဲ၊ ကျွန်မက ပါးမွှားတစ်ကောင်ပဲ၊ ကျွန်မဆီက ဗုံးတွေ အများကြီးရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အမေရိကန်တွေ လက်ထဲမှာ ပလတ်စတစ်ဗုံးတွေ အများကြီး ရှိနေပြီးသားပဲ၊ ဒါကို ကျွန်မတို့ အားလုံး သိပြီးသားပဲ မဟုတ်လား’

နာဂျီးယားအား ရည်ညွှန်း၍ ပြောလိုက်ရာ နာဂျီးယားက သူ့ကို မော့ကြည့်သည်။ ။

အစ္စရေး အကြမ်းဖက်သမားများ သည် အမေရိကန်တို့ ၏ (စီ-၄) ပလတ်စတစ်ဗုံးများကို အသုံးများကြသည်။ ။ ဘန်ဒွမ်မြို့တွင် ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးသွားသော တိုက်ခန်းထဲမှ မိမိအစ်ကို၏ အလောင်းကို ထုတ်ယူပြီးမှ ခြေထောက်များကို တစ်ခေါက်သွား ပြန်ကောက်ယူခဲ့ရပုံကို နာဂျီးယား ပြန်မြင်ယောင်မိသည်။ ။

‘အမေရိကန်ကြီးဟာ ကျွန်မတို့ ကို အားကိုးတာ သူဗုံးတွေလိုချင်လို့ ပဲ၊ ဒါ ရှင်သိပါတယ် ရဲဘော်၊ တခြားကိစ္စတွေ အတွက်လည်း ကျွန်မကို သူ အားကိုးရဦးမယ်၊ သူ့ရဲ့ ဝါဒရေးရာကိုလည်း ကျွန်မတို့ မကန့်ကွက်ဘူး၊ တကယ်တော့ သူ့မှာ ဘာနိုင်ငံရေး ဝါဒမှ မရှိဘူးလေ၊ သူ့မှာ ဩတ္တပ္ပ စိတ်လည်း မရှိဘူး၊ သူကျွန်မကို အမေရိကန်အစိုးရ လက်ထဲအပ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး’

‘သူ့ကို ပြန်ကြည့်ရအောင်၊ ရဲဘော် ဒါလီယာ၊ ဒီလူကို မင်းတစ်ခါတည်း အကဲဖြတ်ပြီးခဲ့ပြီ၊ တခြားအခြေအနေတွေမှာ သူ့ရဲ့ အသွင်သဏ္ဌာန်ကို ထုတ်ပြပါရစေဦး၊ ကဲ ရဲဘော်အလီရေ’

အာဘူအလီက စားပွဲပေါ် ၌ ၁၆-မ၊ မ ရုပ်ရှင်ပြစက်ကို တင်ပြီး အခန်းမီးများ မှိတ်လိုက်သည်။ ။

‘ရဲဘော် ဒါလီယာ ဒီဟာကို အမေရိကန် ရုပ်မြင်သံကြားမှာ တစ်ခါပြခဲ့ပြီးပြီ၊ မင်းကို ‘စစ်အိမ်တော်’မှာ မပို့ထားခင်ကပေါ့၊ မင်း ကြည့်လိုက်ရဦးမယ် မထင်ပါဘူး’

အလီက ခနဲ့ လိုက်သည်။ ။

‘သူ့ကို ကယ်ဆယ်ရေး ရဟတ်ယာဉ် မောင်းတုန်းက ဖမ်းမိခဲ့တာ၊ ပျက်ကျသွားတဲ့ ဖင်တွမ် လေယာဉ်မှူးနဲ့ အဖွဲ့ကို ကယ်တုန်းမိသွားတာပဲ၊ ကျွန်မ အစီရင်ခံစာကို ရှင် ဖတ်ပြီးရောပေါ့’

ဒါလီယာက ပြောလိုက်သည်။ ။

‘မင်းကို သူပြောပြသမျှ အဖြစ်အပျက်တွေ ငါဖတ်ပြီးပြီ’

နာဂျီးယားက ပြောသည်။ ။

‘သူ ကျွန်မကို အမှန်ပြောတာ၊ သူမလိမ်တတ်ပါဘူး၊ သူနဲ့ ကျွန်မ အတူနေတာ နှစ်လရှိပြီ၊ ကျွန်မ ကောင်းကောင်း သိတာပေါ့’

‘ဒါ အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စပါလေ၊ သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တခြားဟို စိတ်ဝင်စားစရာတွေ ရှိပါသေးတယ်’

အလီက ပြောသည်။ ။

နောက်နာရီဝက်တာ အတွင်း၌ အလီက အမေရိကန်ကြီးလင်ဒါ၏ အပြုအမူများ နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒါလီယာအား စေ့စေ့ပေါက်ပေါက် မေးမြန်းသည်။ ။ စစ်ဆေးမှု ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဒါလီယာသည် အနံ့ဆိုးကြီး တစ်ခုကို အခန်းထဲ၌ ရှုရှိုက်မိသည်။ ။ သူမ စိတ်က

ထင်တာလားမသိ။ တိုင်ရာမြို့ ပါလက်စတိုင်း ဒုက္ခသည် စခန်းတွင် သူမ အသက်ရှစ်နှစ်အရွယ်က သူမတို့ သားအမိအား စားသောက်စရာ လာပေးသော လူကြီးနှင့် သူမ မိခင်တို့ ၏ မှောင်ထဲမှာ ညည်းညူသံများ ပေါ်ထွက်ရာဖြစ်သည့် အိပ်ရာခင်းစိုစိုကို ပြန်၍ လိပ်သိမ်းပေးခဲ့ပုံ ပြန်သတိရလာသည် ။

ဖာဆေး(လ်)က ဆက်လက်မေးသည် ။ သူ့လက်ချောင်းများမှာ စက်မှုပညာရှင် တစ်ယောက်၏ လက်မျိုး။ လက်ဖျားများက တုံးတိတ်။ ကုလားထိုင်တွင် ဖင်ရှေ့တိုး၍ ထိုင်သည် ။ ကျောပိုးအိတ်ကလေးကို သူ့ဘေးရှိ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ချထားသည် ။

‘အမေရိကန်ကြီးက ဗုံးတွေ ဘာတွေ ကိုင်ဖူးရဲ့ လား’

‘စစ်တပ်မှာ သုံးတဲ့ ဗုံးအထုပ် တွေလောက်ပဲ ကိုင်ဖူးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့သေသေချာချာ အသေးစိတ် စီစဉ်ထားပြီးပြီ၊ သူ့စီမံကိန်းက အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်’

‘အေး၊ မင်းအတွက်တော့ ဟုတ်မှာ ပေါ့၊ ရဲဘော် ဒါလီရယ်၊ မင်းက သူနဲ့ သိပ် ပတ်သက်နေမိပြီကိုး၊ ဘယ်လောက်အဓိပ္ပာယ် ရှိသလဲဆိုတာ တို့ ကြည့်ရသေးတာပေါ့’

ခုနေ့များ လင်ဒါ ရောက်နေရင် ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်မလဲ၊ သူ့ရဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ် စီမံကိန်းကြီးကို တစ်ဆင့်စီ ဖြည်းဖြည်းချင်း ရှင်းပြသွားတာကို နာဂျီးယားတို့ အား ကြားစေချင်သည် ။

ထို့နောက် သူမသည် သက်ပြင်းရှိုက်ပြီး အမေရိကန်ပြည်သူ လူဦးရေ ၈၀ ၀၀၀ကျော်တို့ တစ်ပြိုင်တည်း ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးစေမည့် စီမံကိန်းကြီး၏ နည်းနာပိုင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာများကို ပြောပြသည် ။

‘အလေးချိန် ကန့်သတ်ချက်ရှိတယ်၊ ပလတ်စတစ် ကီလို ၆၀၀ ထက် ကျွန်မတို့ ပိုမရနိုင်ဘူး၊ စီးကရက်တစ်လိပ်၊ ဖောင်တိန်တစ်ချောင်းနဲ့ စာရွက် တစ်ရွက်လောက် ကျွန်မကိုပေးပါ’

ဒါလီယာက စားပွဲပေါ်ကုန်းပြီး စာရွက်ပေါ်၌ ဇလုံခွက်နှင့် ဆင်သော မျဉ်းကွေးတစ်ကြောင်း ရေးဆွဲသည် ။ ထိုမျဉ်းပေါ်တွင် မျဉ်းကွေးငယ်တစ်ကြောင်း ထပ်ဆွဲသည် ။

‘ဒီဟာက ပစ်မှတ်’

ပထမ မျဉ်းကွေး အကြီးကို ထောက်ပြသည် ။ ထို့နောက် အပေါ်မှ မျဉ်းကွေးငယ်ကို ထောက်ပြီး...

‘ဒါက ဗုံးပေါက်ရင် ထိရောက်နိုင်တဲ့ လားရာ’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ‘ကလေးမိုး(ရ်) ’ မိုင်းဗုံး အကြီးစားကို ဖောက်ခွဲသလို ဆိုပါတော့’

‘မင်း သိချင်တာကို ရဲဘော် နာဂျီးယားက ပြောပြပါလိမ့်မယ်’

ဖာဆေးလ်က ခပ်တိုးတိုး ပြောသည် ။

နာဂျီးယား ဖာဆေးလ်တို့ နှင့် ဒါလီယာတို့ ဗုံးကိစ္စကို အချေအတင် ဆွေးနွေးနေကြသည် ။

ထို့နောက် ဒါလီယာက ဖာဆေးလ်အား ကြည့်လိုက်သည် ။ ဖာဆေးလ်ပြုံးနေသည် ။ ကျေနပ်၍ လား၊ နာဂျီးယားကို ကြောက်၍ လား၊ မခွဲခြားတတ်။ ပုံစံထဲမှ မျဉ်းကွေးကြီးသည် ဇန်နဝါရီလ ၁၂ရက်နေ့၊ ပထမ ၂၁-မိနစ်တာ၊ ဆူပါဘိုး(လ်) အမေရိကန် ဘောလုံး (ရပ်(ဂ်)ဘီ) ပွဲကြီးကစားမည့် တူလိန်း အားကစားကွင်းကြီးကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖာဆေးလ် သိချင်မှ သိမည်ဟု သူမ

တွေးမိလေသည် ။

ဒါလီယာသည် စကြိုလမ်းမ အစွန်ရှိ အခန်းထဲ၌ တစ်နာရီမျှစောင့်နေသည် ။ နာဂျီးယား၏ ရုံးခန်းသို့ ပြန်ဝင်ရသောအခါ နာဂျီးယားအား တစ်ယောက်တည်း တွေ့ရ၏။ သူမ သိခွင့်ရတော့မည်။

စာကြည့်မီးတိုင်၏ မီးရောင်မှ အပ အခန်းထဲ၌ အတော်လေးမှောင်နေသည် ။ နာဂျီးယားသည် နံရံကို ကျောမို ထိုင်နေသဖြင့် သူ့ကိုယ်ပေါ် မှောင်ရိပ်ဖုံးနေသည် ။ သူ့လက်များကတော့ မီးရောင်အောက်မှာ ရှိပြီး အနက်ရောင် ကွန်မန်ဒိုဓားတစ်ချောင်းနှင့် ဆော့နေသည် ။ သူက ခပ်တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်သည် ။

‘ကဲ မင်းလုပ်ပေတော့ ဒါလီယာ၊ မင်းသတ်လို့ ရသလောက်များများ သာ သတ်ပစ်စမ်း’

နာဂျီးယားသည် ရုတ်တရက် မီးရောင်ရှေ့ တိုးလိုက်ပြီး ဘဝင်ကျသလို ပြီးလိုက်သည် ။ သူ၏ ညိုမည်းမည်း မျက်နှာပေါ်မှ သွားများက ဖွေးနေသည် ။ ဖာဆေးလ်၏ သေတ္တာကိုဖွင့်ပြီး ရုပ်တုလေးတစ်ခုထုတ်ယူသည် ။ မဒွန်နာ (မယ်တော်မေရီ) ရုပ်တုလေး ဖြစ်သည် ။ ဘာသာရေး အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်များ ၏ မှန်ပြတင်းများ တွင် တွေ့ရတတ်သောအရုပ်မျိုး။ ဆေးရောင် တောက်တောက်ပပ။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းရေးခြယ် ထားသည် ။

‘အဲဒါကို သေသေချာချာ ကြည့်စမ်း’

သူမက အရပ်ကလေးကို ချိန်ဆပြီး လေ့လာသည် ။ ကီလိုဝက်မျှ
လေးသည် ။ ပလာစတာနှင့် ပြုလုပ်ထားပုံမရ။
အရပ်ဘေးတစ်လျှောက်၌ အက်ကွဲကြောင်းလေး ရှိသည် ။
ပုံသွင်းပြီးနှစ်ခြမ်း ဆက်ထားသော အရပ်ဖြစ်သည် ။ အရပ်ဖင်၌
'ထိုင်ဝမ်တွင် ပြုလုပ်သည် ' ဟူသော စာတန်း တွေ့ရ၏။

‘အဲဒါ ပလတ်စတစ်ဗုံးလုပ်တဲ့ ပလတ်စတစ်နဲ့ လုပ်ထားတဲ့ အရပ်၊
အမေရိကန် စီ-၄ ပလတ်စတစ်မျိုးနဲ့ ဆင်တူပဲ၊ ဒါပေမဲ့ စီ-၄ ထက်
ပိုကောင်းတယ်၊ သိပ်အားကောင်းတယ်၊ စင်တီဂရိတ် ၅၀ ဒီဂရီထက်
ကျော်အောင် အပူပေးရင် ကြိုက်သလိုပုံစံပြောင်းပစ်လို့ ရတယ်၊
နက်ဖြန်က စပြီး နှစ်ပတ်ကြာမှာ ‘လက်တီးရှား’ကုန်တင်သင်္ဘောနဲ့
ဒီအရပ်မျိုး (၁၂၀၀) နယူးယောက်ကိုတိုက်လာလိမ့်မယ်၊ ဒီဟာ
တင်သွင်းသူ မြူဇီက ဆိပ်ကမ်းမှာ ထုတ်ယူလိမ့်မယ်၊ ပြီးရင် သူ့ကို မင်း
နှုတ်ပိတ်ပစ်လိုက်ချေ’

နာဂျီးယားက မတ်တတ် ထပြီး ခါးဆန့်လိုက်သည် ။

‘မင်း တာဝန်ကျေပွန်ပါတယ် ရဲဘော် ဒါလီယာ၊ မင်းဟာ ဒီအဆင့်
ရောက်အောင် နှစ်ရှည်ရှည် ကြိုးပမ်း တက်လှမ်းခဲ့ရသူပဲ၊ မင်း ငါနဲ့
အတူ အနားယူနိုင်ပါပြီ’

နာဂျီးယား၏ သားနားထည်ဝါသော တိုက်ခန်းမှာ အမှတ် ၁၈၊
ရူးဗားဒန်လမ်း အပေါ်ထပ်တွင် ဖြစ်သည် ။ ထိုတိုက်တွင် အခြား
အထပ်များ ၌ လည်း ဖာဆေးလ်နှင့် အလီတို့ ၏ အခန်းများ
သီးခြားရှိသည် ။

ဒါလီယာသည် နာဂျီးယား၏ အိပ်ရာပေါ်တွင် ပေါင်ပေါ်၌
တိပ်ရီကော်ဒါငယ်လေးတစ်လုံး တင်လျက် လှဲနေသည် ။

နာဂျီးယားသည် တိုက်ပွဲ စပြီးနောက် ‘ရေဒီယို ဘေရွက်’ အသံလွှင့်ဌာနမှ သုံးရန် တိပ်ခွေတစ်ခွေ အသံသွင်းခိုင်းထားသည် ။ နာဂျီးယားသည် ဆိုဗာရှယ်ပေါ်၌ ထိုင်ကာ သူမအား ကြည့်ရင်းစိတ်နိုးကြွလာလျက်ရှိသည် ။ ဒါလီယာက မိုက်ခွက်မှ စကားစ ပြောလိုက်သည် ။

‘အမေရိကန်ပြည်သူများ ရှင်၊ ဒီနေ့ ... ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေး တပ်သားများ ဟာ သင်တို့ နိုင်ငံရဲ့ အသည်းနှလုံးကို ကြီးမားစွာ ထိုးနှက် တိုက်ခိုက် ဖောက်ခွဲ ပစ်လိုက်ပါပြီ ...’ ဟု အစ ချီလိုက်သည် ။

ဒါလီယာ စကား ပြောပြီးသွားသောအခါ ... နာဂျီးယားသည် သူမ ရှေ့၌ ရပ်နေသည် ။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ရေချိုးဝတ်စုံချွတ်ချလိုက်သောအခါ ဒါလီယာက နာဂျီးယားထံ လက်လှမ်း လိုက်လေသည် ။

ဒါလီယာနှင့် နာဂျီးယားတို့ အိပ်ရာပေါ်၌ အတူအိပ်နေစဉ် ထိုတိုက်ခန်းနှင့် နှစ်မိုင် ကွာဝေးသော နေရာမှ အစွရေးဒုံးပျံတင် သင်္ဘောငယ် တစ်စင်းသည် မြေထဲပင်လယ်ထဲမှ တိတ်ဆိတ်စွာ ဖြတ်မောင်းလာလျက် ရှိသည် ။ ‘ဂရော့ဩပီဂျင်းစ်’ မြို့တောင်ဘက် မီတာ ၁၀၀၀-တွင် သင်္ဘောရပ်ပြီး ဖောင်ငယ်တစ်ခုကိုရေထဲချသည် ။

ဖောင်ပေါ်သို့ လူ တစ်ဒါဇင် ဆင်းသည် ။ သူတို့ သည် ရုရှား၊ အာရပ်၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့ ၌ ချုပ်လုပ်သော ရုံးဝန်ထမ်း ဝတ်စုံများ ၊ လည်စီးများ

ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ။

သူတို့ အားလုံး အောက်ခံပျော့ပျော့ ဖိနပ်များ စီးထားပြီး သူတို့ မှာ မည်သည့် သက်သေခံ မှတ်ပုံတင် စာရွက်စာတမ်းမျှ မပါရှိကြပေ။ သူတို့ မျက်နှာများက ခက်ထန်၏။ သူတို့ သည် လက်ဘနွန်သို့ ယခု ပထမဆုံးအကြိမ်လာရောက်ခြင်းမဟုတ်ပေ။

လ တစ်စိတ်သာနေသည် ။ ရေက မီးခိုးရောင်။ ပင်လယ်ပြင်မှာ ကုန်းပြင်ဘက်က လေနွေးနွေး တိုက်ခတ်နေသည်။ ။

ဖောင်ပေါ် ပါသူ လူရှစ်ယောက်က လှော်တက်ငယ်များ ဖြင့် ရူးဗာဒွန် ရပ်ကွက်၏ သဲသောင်ပြင် ကမ်းခြေသို့ မီတာလေးရာ ခရီးကို ခပ်သွက်သွက် လှော်ခတ်သွားကြသည်။ ။

နေထွက်ရန် ၁၇-မိနစ်အလို၊ မနက် ၄:၁၁ နာရီ ရှိပြီ။ ဖောင်ငယ်ကို သဲပြင်ပေါ်သို့ အသံမကြားအောင် ဆွဲတင်ကြသည်။ ။ ကင်းဗတ်စဖြင့် ဖုံးပြီး သဲများ ဖြင့် ထပ်ဖုံးလိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် ကမ်းခြေမှ ရူးရမ်လက်အဲလ်ဘေဒါလမ်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားကြသည်။ ။ မြောက်ဘက်ပိုင်း ဟိုတယ်များ ၏ မီးရောင်များ ရှေ့တွင် ကားလေးစီးနှင့် လူလေးယောက်က သူတို့ အုပ်စုကို စောင့်နေကြသည်။ ။

ထိုကားများ ဆီမှ ဂိုက်အနည်းငယ် အလိုတွင် အညိုနှင့် အဖြူရောင်စပ်ကြား လင့်ရီဗာတစ်စီးသည် ရုရမ္မလက်လမ်းထဲသို့ ဆူညံစွာ မောင်းဝင် လာပြီး ဂိုက်သုံးဆယ်အကွာရှိ ကားတန်းကို ရှေ့မီးများ ဖြင့် ထိုးလိုက်သည်။ ။

လင့်ရီဗာ ပေါ်မှ အရောင်ရင့်ရင့် ယူနီဖောင်းဝတ် လူနှစ်ယောက်

ခုန်ဆင်းပြီး သေနတ်များ နှင့် ချိန်ထားသည်။ ။

‘မလှုပ်နဲ့၊ ဘယ်သူလဲ ပြော ...’

ဖောက်ကနဲမြည်သံနှင့် အတူ လက်ဘနွန်ရဲအရာရှိများ ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ဖုန်များ ထောင်းကနဲ ထွက်သွားပြီး လမ်းမပေါ် လဲကျသွားသည် ကမ်းခြေဘက်မှ လူတစ်စု၏ ပါရာဘယ်လမ် ၉ မ၊ မ အသံတိတ် သေနတ်ကျည်ဆန်များ ထိမှန်သွားပြီ။

တတိယ လူယာဉ်မောင်းသူ ရဲသားသည် ကားမောင်းထွက်ပြေးရန်ကြံသည် ။ ကားရှေ့မှန်ကိုဖောက်၍ သူနဖူးထဲ ကျည်ဆန်ဝင်သွား၏။

ကားသည် လမ်းဘေး ထန်းပင်ကို ဝင်တိုက်မိသည် ။ ရဲသားသည် ကားဟွန်းပေါ် မှောက်လျက် ကျသွားသည် ။ သူစိမ်းတစ်ဦးသည် လင့်ရီဗာ မောင်းသူ အလောင်းကို ဆွဲဖယ်လိုက်စဉ်ကမ်းခြေရှေ့ရှိ တိုက်ခန်းအချို့မှ မီးများ လင်းလာသည် ။

ပြတင်းပေါက်တစ်ခု ပွင့် လာပြီး အာရပ်လို ဒေါနှင့် မောနှင့် အော်ပြောသည် ။

‘ဘာဖြစ်ကြတာလဲ၊ ရဲကို တိုင်လိုက်ကြစမ်းပါ’

တိုက်ခိုက်ရေး တပ်စု ခေါင်းဆောင်သည် ထရပ်ကား ဘေးတွင် ရပ်လိုက်ပြီး အရက်သမားဟန်ဖြင့် အာရပ်လို ပြန်ပြောသည် ။

‘ဖာတီမာ ဘယ်သွားနေလဲ ... ဟေ၊ သူ အချိန်မီ မလာရင်တော့ တို့ သွားနှင့် မယ်ကွာ’

‘ဟေ့ ... အရက်မူးသမားတွေ၊ ဒီက မြန်မြန်ထွက်သွားစမ်း၊ ပုလိပ်တိုင်လိုက်ရမလားကွ ... ဟေ’

‘ဆာလမ်အာလေကွမ် ... မိတ်ဆွေ၊ ကျွန်တော်သွားပါတော့မယ်’

လမ်းပေါ်မှ အမူးသမားက ပြန်ဖြေသည် ။ တိုက်ခန်းမီးမှ
တိတ်သွားသည် ။

နှစ်မိနစ်အတွင်း၌ လင့်ရီဗာကားနှင့် ရဲသားအလောင်းများ
ပင်လယ်ထဲ စုန်းစုန်း နစ်မြုပ်သွားသည် ။

ကားနှစ်စီးသည် ‘ရူးရမ္မလက်’ လမ်း တောင်ဘက်သို့
မောင်းထွက်သွားပြီး အခြားနှစ်စီးက ကော်နစ်(ရှ်)ရာ(စ်)
ဘေရွန်လမ်းအတိုင်း နှစ်ပြခန့်သွားကာ မြောက်ဘက် ပြန်ချိုးပြီး
ရူးဗာဒွန်သို့ ဦးတည်သွားပြန်၏။

အမှတ် ၁၈၊ ရူးဗာဒွန်လမ်းတိုက်အိမ်ကြီးကိုနှစ်ဆယ့်လေးနာရီလုံး
အစောင့်အကြပ် ချထားသည် ။ အစောင့်တစ်ဦးမှာ အိမ်ထောင့်ခန်းတွင်
စောင့်နေသည် ။ တစ်ယောက်က စက်သေနတ်ကိုင်လျက်
လမ်းတစ်ဖက်ရှိ တိုက်ခေါင်မိုးပေါ်မှ ကြည့်နေသည် ။

ယခု ခေါင်မိုးပေါ်မှ အစောင့်သည် သေနတ်ကိုင်လျက်လဲနေပြီ။
သူ့လည်ပင်းမှာ သွေးစီးကျနေ၏။ အိမ်ရှေ့ခန်းအစောင့်သည် လည်း
တံခါးအပြင်ဘက်မှ အရက်သမားတစ်ဦး သီချင်းဆိုသံကို မသင်္ကာ၍
ထွက်စစ်ဆေးမိရာမှ အသက်ပျောက်သွား ရှာလေပြီ။

ဒါလီယာ ရေချိုးခန်းသို့ ထသွားသောအခါ
နာဂျီးယားအိပ်မောကျနေဆဲ။ ရေပန်းဖြင့် ခပ်ကြာကြာ အရသာခံ

ရေချိုးနေလိုက်သည် ။ နာဂျီးယားသည် ချစ်ရေး ချစ်ရာ၌
သိပ်အစွမ်းပြောင်မြောက်လှသူ မဟုတ်။ သူမ ဆပ်ပြာတိုက်ရင်း
ပြုံးလိုက်မိသည် ။ အမေရိကန်ကြီး လင်ဒါအကြောင်း စဉ်းစားနေသည်
။ စကြိုလမ်းမှ လျှောက်လာသော ခြေသံများကို သူမ မကြားမိ။

အိပ်ခန်းတံခါး ဝှန်းကနဲပွင့်ပြီး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့်
ထိုးလိုက်သဖြင့် နာဂျီးယားသည် အိပ်ရာမှ ငေါက်ကနဲ ထလိုက်သည် ။
သူ့မျက်စိ ကျိန်းသွား၏။

‘ရဲဘော် ... နာဂျီးယား’

ဝင်လာသူက ခေါ်လိုက်သည် ။

‘အိုင်ဝါး’

စက်သေနတ်မှ မီးပွင့်သွားသည် ။ ကျည်ဆန်များက နာဂျီးယားအား
နံရံသို့ ကျောနှင့် ပစ်ဆောင့်သွားစေ၏ . လူသတ်သမားသည်
နာဂျီးယား၏ စားပွဲပေါ်ရှိ အရာအားလုံးကို အိတ်တစ်လုံးထဲ
သိမ်းကျုံးထည့်နေသည် ။ အိမ်တွင်း တစ်နေရာမှ ဗုံးပေါက်ကွဲမှုကြောင့်
အဆောက်အအုံ တစ်ခုလုံး တုန်ခါသွားသည် ။

ရေချိုးခန်းထဲမှ အဝတ်ဗလာနှင့် ကောင်မလေးသည်
ကြောက်ရွံ့လွန်းသဖြင့် လုံးဝ မလှုပ်ဝံ့။ လူသတ်သမားသည်
သေနတ်ပြောင်းကို သူမရင်ဘတ်သို့ ချိန်ထားသည် ။ သူ့လက်ညှိုးက
ခလုတ်ပေါ် ကွေးထားသည် ။ သူမ၏ ရင်သားများက လှပလွန်းသည် ။

‘အဝတ်ပြန်ဝတ်ထားစမ်း’

လူသတ်သမားက အမိန့်ပေးပြီး အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည် ။
အောက်နှစ်ထပ်ရှိ ဗုံးပေါက်ကွဲမှုကြောင့် အဘူအလီ၏ အခန်းနံရံ

ပွင့်ထွက်သွားသည် ။ အလီနှင့် သူ့ဇနီးတို့ ပွဲချင်းပြီးသေဆုံးသွား၏။

တိုက်ခိုက်ရေးသမားများ သည် ဖုန်မှုန့်များကြောင့်
ချောင်းတဟွတ်ဟွတ် ဆိုးရင်း အပေါ်ထပ် ပြေးတက် သွားသည် ။
ညဝတ်အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ အစင်းနှင့် ပိန်ပိန်သေးသေး လူတစ်ယောက်
စင်္ကြံလမ်းအဆုံးမှ ဆပ်မရှင်းဂန်း မောင်းတင်ရန်ဟန်ပြင်လျက်
အခန်းထဲမှ ထွက်လာသည် ။

သူ မောင်းတင်၍ မပြီးမီ စက်သေနတ် ကျည်ဆန်များက
သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်သွားသည် ။ အချို့လည်း စင်္ကြံလမ်းနံရံများ ထဲ
ဝင်သွား၏။

ကွန်မန်ဒိုတစ်စုသည် လမ်းပေါ် ပြန်ထွက်ပြီး လူစု ခွဲကာမိမိတို့
ကားများ ဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ဘက်၊ တောင်ဘက်သို့အရှိန်ကုန်
မောင်းထွက် သွားကြသည် ။ ရဲဥြသြ ကားသံများကြားရပြီ။

ဒါလီယာသည် နာဂျီးယား၏ ရေချိုးဝတ်ရုံကြီး ဝတ်လျက်စက္ကန့်
အနည်းငယ်အတွင်း လမ်းမပေါ်သို့ ရောက်လာသည် ။
အနီးပတ်ဝန်းကျင် အိမ်များမှ လူများ တိုးဝှေ့၍ လာကြည့်နေကြသည် ။

ထိုလူအုပ်ကြားမှ သူမ ဖြတ်သွားစဉ် တစ်စုံတစ်ယောက်က သူမ၏
လက်မောင်းကို တင်းကျပ်စွာ ဖမ်းကိုင်လိုက်သည် ။ မိုဟာမက်
ဖာဆေးလ် ကျည်ဆန် ရှုပ်မှန်သဖြင့် သူပါးမှာ သွေးအစင်းကြောင်းကြီး
တွေ့ရသည် ။ လက်တစ်ဖက်မှ ဒဏ်ရာကို လက်စည်းဖြင့်
စည်းထားသည် ။

‘နာဂျီးယားရော’

‘သေပြီ’

‘အလီလည်း သေပြီထင်တာပဲ၊ ငါ လမ်းထောင့် ရောက်တော့ သူ့ ပြတင်းပေါက်ကြီး ပြုတ်ကျသွားတယ်၊ ငါ ကားပေါ်ကနေ လှမ်းပစ်သေးတယ်၊ ဒီမယ် ... ငါ ပြောတာ သေသေချာချာ နားထောင်စမ်း၊ နာဂျီးယားက အမိန့်ပေးခဲ့ပြီးပြီ၊ မင်းရဲ့ တာဝန်ကို ပြီးမြောက်အောင် ဆက်လုပ်ပါ၊ တို့လိုတဲ့ ဗုံးတွေဟာ အစီအစဉ်အတိုင်း ရောက်လာမှာ ပဲ၊ အပြောင်းအလဲမရှိဘူး၊ မင်းအတွက် ရှုမီဆာနဲ့ အေ ကေ -၄၇ အပါအဝင်စက်သေနတ်တွေ အားလုံး စက်ဘီးပစ္စည်းတွေနဲ့ ရောပြီး သပ်သပ်စီ ခွဲထုတ်ပြီး ရောက်လာမယ်’

ဒါလီယာသည် မီးခိုးကြောင့် နီရဲသော မျက်လုံးများ ဖြင့် ဖာဆေးလ်အား ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘တောက် ... သူတို့ တွေ ဒီအတွက် ပြန်အလျော်ပေးရမယ်၊ အာရပ်တစ်ယောက်အတွက် သူတို့ လူ ၁၀,၀၀၀ ပေးဆပ်ရမယ်’

ဖာဆေးလ်က သူမအား လုံခြုံစိတ်ချရသော ဆာဘရာမြို့ရှိ အိမ်တစ်လုံးသို့ ခေါ်သွားပြီး၊ တစ်နေ့လုံး ပုန်းနေခိုင်းသည်။ ။ ည မိုးချုပ်သောအခါ သူ့ ‘စင်ထရွန်’ ကားဖြင့် လေဆိပ်သို့ လိုက်ပို့သည်။ သူမ ငှားဝတ်လာရသော ဝတ်စုံက သူမထက် နှစ်ဆ ကြီးနေသည်။ သူမ နွမ်းနယ်နေသဖြင့် ဒါကို ဂရုမစိုက်အား။

ည (၁၀:၃၀)နာရီတွင် ‘ပင် အမေရိကန်’လေယာဉ် (၇၀၇)တိုရင်း ဂျက်ကြီးသည် မြေထဲ ပင်လယ်ပေါ်မှ ဖြတ်၍ ပျံတက်လာသည်။ ။ လေယာဉ် ညာဘက် တောင်ပံများမှ မြင်ရသော အာရေဗျ မီးရောင်လေးများ လုံးဝ မကွယ်ပျောက်သွားမီ၌ ဒါလီယာသည် ပင်ပန်း မောဟိုက်စွာဖြင့် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။ ။

အခန်း(၂)

ထိုအချိန်တွင် မိုက်ကယ် လင်ဒါသည် သူ နှစ်သက်သောအလုပ်တစ်ခုကို လုပ်နေသည် ။ ထိုအလုပ်ကား မိုင်ယာမီမြို့ အော်ရင့်ဂျီဘိုးလ် ကစားကွင်း အထက် ပေ ၈၀၀ တွင် ရုပ်မြင်သံကြား အဖွဲ့အတွက် ရုပ်မြင်သံကြား တည်ငြိမ်စွာ ရိုက်ကူးနိုင်စေရန် အယ်လ်ဒရစ်ချ် ကုမ္ပဏီ ကြော်ငြာ ဖြစ်သော လေသင်္ဘောကြီးကို ထိန်းသိမ်းမောင်းနှင် ပျံသန်းပေးနေခြင်း ဖြစ်ပေသည် ။

အောက်ဘက်ရှိ အော်ရင့်ဂျီဘိုးလ် အားကစားကွင်းကြီးထဲတွင် နာမည်ကျော် ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ မိုင်ယာမီလင်းပိုင်များ ဘောလုံးအသင်းနှင့် ပစ္စဘာ့ဂ် စတီးလားစ် ဘောလုံးအသင်းတို့ အကြိတ်အနယ် ကစားနေကြသည် ။

ပွဲကြည့် ပရိသတ်များ ၏ အော်ဟစ်သံ များကို လင်ဒါ၏ ခေါင်းပေါ်ရှိ စပီကာမှ ကြားနေရသည် ။ နေပူသော နေ့များ တွင် လင်ဒါသည် အောက်ရှိ ပရိသတ်၏ ချွေးနံ့ကိုပင် သူ၏ လေသင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ရှုရှိုက်ရသည် ဟု ထင်မိ၏။

အောက်မှ ချွေးနံ့နှင့် ခန္ဓာကိုယ်အပူရှိန်တို့ ရောပါလာသောလေသည် သန့်ရှင်းသော လေစီးကြောင်း မဟုတ်။ လင်ဒါစိတ်မသတိ။ တစ်မြို့မှ

တစ်မြို့သို့ ပျံသန်းရခြင်းကို သူကြိုက်သည် ။ လေသင်္ဘောကြီးမှာ သန့်ရှင်းပြီး တိတ်ဆိတ် နေတတ်သည် ။

လင်ဒါသည် အောက်ရှိကွင်းကြီးကို တစ်ခါတစ်ရံမှ သာ ငုံ့ကြည့်တတ်သည် ။ ပေ ၈၀၀ အမြင့်၌ တည်ငြိမ်စွာ ရှိနေရန် ကွင်းကြီး၏ နှုတ်ခမ်းဖျားနှင့် အလံတိုင် ထိပ်ဖျားတို့ အကြား မျက်စိမျဉ်းကို စိတ်ကူး သတ်မှတ်ထားသည် ။

လင်ဒါသည် ခက်ခဲသော ပညာရပ်တစ်ခုတွင် အထူးကျွမ်းကျင်သော လေသူရဲတစ်ဦး ဖြစ်၏။ လေသင်္ဘောတစ်စီး မောင်းနှင်ရန်မှာ လွယ်ကူလှသော အလုပ် မဟုတ်ပေ။ လေ သင်္ဘော၏ လေထက်ပေါ့ပါးမှုနှင့် ကြီးမားသော မျက်နှာပြင်တို့ ကြောင့် လေတိုက်ခတ်မှုအပေါ်မှီခိုနေရသည် ။ (မှတ်ချက်။ လေသင်္ဘောဟု သာခေါ်သော်လည်း ၎င်း ဧရာမ မီးပုံးယာဉ်ပျံကြီးများ သည် လေထက်ပေါ့သော ဟီလီယမ် ဓာတ်ငွေ့ထည့်၍ ပျံသန်းကြခြင်းဖြစ်သည် ။) ကျွမ်းကျင်စွာ ထိန်းကျောင်း မောင်းနှင်တက်ဖို့ လိုသည် ။

လင်ဒါသည် သင်္ဘောသား တစ်ဦးကဲ့သို့ လေနှင့် ပတ်သက်သော အသိအရံရှိ၏။ ထို့ပြင် အတော်ဆုံး လေသင်္ဘောမောင်းသူများကဲ့သို့ပင် စိတ်ရှည်မှုလည်း ရှိသည် ။ သင်္ဘော၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ စက်ဝန်းပုံ ရှိသည် ။ လင်ဒါသည် နှစ်ကွက်ကျော် မြင်သူ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် စမ်းချောင်းထဲ၌ ရေကိုဆန်၍ ကူးခတ်နေသော ငါးတစ်ကောင်ပမာ သူ၏ ဧရာမ ဝေလငါးဖြူကြီးနှင့် တူသောလေသင်္ဘောကြီးကိုလည်း လေထဲ၌ အဆင်ပြေအောင် မောင်းနှင်နိုင်စွမ်း ရှိလေသည် ။

ဘောလုံးပွဲ အားလပ်ချိန်များ တွင် ပရိသတ်များ သည် သူ၏ လေသင်္ဘောကြီးကို မော့ကြည့်ပြီး လက်ဝှေ့ယမ်းပြကြသည် ။ နှုတ်ဆက်ကြသည် ။ သူတို့ သည် တည်ငြိမ်စွာ ရှိနေသော ဧရာမ လေသင်္ဘောကြီးကို အံ့အားသင့်မဆုံး ဖြစ်နေတတ်ကြ၏။

လင်ဒါ၏ ခေါင်းထဲ၌ ‘အော်တိုပိုင်းလော့’ ပါရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့လက်များက လေသင်္ဘောကို မတိမ်းမစောင်း လမ်းမချော်အောင် မောင်းနှင် ထိန်းသိမ်းနေစဉ်၊ ဦးနှောက်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းက ဒါလီယာအကြောင်း စဉ်းစားနေလေသည် ။ သူမ၏ မြီးညောင့်ရိုးနားမှ အမာရွတ်ကလေး၊ သူမ၏ ထက်မျက်သော သွားများ ၊ ပါးစပ်ထဲမှ ပျားရည်နှင့် ဆားရောထားသည့် အရသာ။

လင်ဒါသည် လက်ပတ်နာရီ ကြည့်လိုက်သည် ။ ဒါလီယာတစ်ယောက် ဘေရွတ်မှ အမေရိကန် နိုင်ငံသို့ ထွက်လာသည် မှာ တစ်နာရီမျှ ရှိရော့မည်။

လင်ဒါသည် ဒါလီယာအကြောင်းနှင့် ပျံသန်းမှုအကြောင်းကို အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားနေနိုင်၏။

သူ၏ အမာရွတ်ရှိသော ဘယ်လက်ဖြင့် အရှိန်ဖြင့် ထိန်းကြောင်း ခလုတ်များကို ရွှေ့တွန်းလိုက်ပြီး သူ့ထိုင်ခုံဘေးအတက်အဆင်းထိန်း လက်ကိုင်ဘီးကြီးကို နောက်ပြန် လှည့်လိုက်သည် ။ လေသင်္ဘောကြီး အပေါ်မြင့်တက်လာစဉ် လင်ဒါက မိုက်ခွက်မှ စကားပြောလိုက်သည် ။

‘နီရာတစ်ခုည၊ ကစားကွင်းကနေ ပေ ၁၂၀၀ -တက်မယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ နီရာ တစ်ခုည’

မိုင်ယာမီ လေကြောင်း ထိန်းသိမ်းရေး မျှော်စင်မှ ပြန်ပြောသည် ။

လေကြောင်း ထိန်းသိမ်းရေး အရာရှိများ ၊ မျှော်စင်မှ ရေဒီယို အော်ပရေတာများ သည် လေသင်္ဘောကြီးနှင့် အစဉ်အမြဲ စကားပြောလိုကြသည်။ ။

လေသင်္ဘောကြီး လာတော့မည် ဆိုလျှင် သူတို့ တွေ နောက်ပြောင်စရာ ပြက်လုံးများ အသင့်ပြင်ထားကြသည်။ ။ သူတို့ သည် ပန်ဒါဝက်ဝံငယ်တစ်ကောင်ကို ခင်မင်သလို လေသင်္ဘောကြီးကိုလည်း ခင်မင် နှစ်သက်ကြသည်။ ။ အားကစားပွဲများ နှင့် ပြပွဲပြိုင်ပွဲများ စွာတို့ တွင် လေသင်္ဘောကြီးများကို အမေရိကန်ပြည်သူ သန်းပေါင်းများ စွာတို့ တွေ့မြင်နေရဆဲ ဖြစ်သည်။ ။ ၎င်းသည် ကြီးမားသော၊ ဖြည်းညင်းစွာ ရွေ့လျားနေသော၊ ကောင်းကင်ယံမှ လူသားတို့ မိတ်ဆွေကြီးတစ်ဦးပမာ ဖြစ်နေ၏။ လေသင်္ဘောကြီးများကို ဆင်ကြီး၊ ဝေလငါးကြီးဟု လည်း ခေါ်ကြသည်။ ။

ယနေ့ထိ ‘ဗုံးကြီးတစ်လုံး’ဟု တော့ ဘယ်သူကမှ မခေါ်ကြသေးချေ။

ဘောလုံးပွဲ ပြီးသွားပြီ။ ကစားကွင်းမှ တန်းစီထွက်သွားကြသော မော်တော်ကားများ ပေါ်သို့ လေသင်္ဘောကြီး၏ အလျား ၂၂၅ ပေ ရှိသော အရိပ်မည်းကြီး ဖြတ်သန်းသွားကြသည်။ ။ ရုပ်သံကင်မရာမင်းနှင့် သူ့လက်ထောက်တို့ သည် သူတို့ ၏ ပစ္စည်းကိရိယာများကို မြဲမြံအောင် နေရာချထားပြီး အသားညှပ်ပေါင်မုန့်များ ထိုင်စားနေကြသည်။ ။ လင်ဒါသည် သူတို့ နှင့် မကြာခဏ အလုပ်တွဲလုပ်ဖူး၏။

လေသင်္ဘောကြီး ရေပြင်ပေါ် ရောက်လာသောအခါ ‘ဘစ္စကိန်း ပင်လယ်အော်’ ၌ ဆည်းဆာရောင် လွှမ်းနေပြီ။ လင်ဒါသည် မြောက်ဘက် ဦးလှည့်ပြီး မိုင်ယာမီ ကမ်းခြေမှ ကိုက်ငါးဆယ် အကွာမှ

ဖြတ်သန်းသွားသည်။ ။

ရုပ်သံ ကင်မရာမင်းနှင့် သူ့လက်ထောက်တို့ က ကမ်းခြေမှ ဘီကီနီဝတ် မိန်းမလှလေးများကို မှန်ပြောင်းများ နှင့် အားရပါးရ ငမ်းကြသည်။ ။ ကမ်းခြေမှ ရေချိုးသူ အချို့က လက်ဝှေ့ယမ်းပြကြသည်။ ။

‘ဟေ့မိုက် ... အယ်(လ်)ဒရစ်(ချ်)ကုမ္ပဏီက ရော်ဘာတွေ ရော လုပ်သလား’

ကင်မရာမင်း ပီယာဆင်က အသားညှပ်ပေါင်မုန့် ပလုတ်ပလောင်း စားရင်း သူတပည့်ကို အော်မေးသည်။ ။

‘လုပ်ထားပေါ့၊ ကားတာယာ၊ ကားရှေ့မှန် ဝိုက်ပါက ရော်ဘာ၊ ရော်ဘာ ရေချိုးကန်၊ ကလေး ကစားစရာ ပူပေါင်းတွေ၊ ပြီးတော့ လူသေကောင်ထည့်တဲ့ ရော်ဘာအိတ်တွေ အကုန်လုပ်တယ်’

လက်ထောက်ဖြစ်သူ မိုက်က ပြန်ပြောသည်။ ။ လေသင်္ဘောသည် ဆောင်းတွင်း၌ ပျံသန်းခြင်းမရှိလှပေ။ ဆောင်းတွင်း၌ မိုင်ယာမီမြို့အနီး လေယာဉ်ကွင်း၌ ဧရာမ ဂိုဒေါင်ကြီး၌ သိမ်းဆည်းထားလေ့ရှိသည်။ ။

နွေဦးပေါက် ရာသီတိုင်းတွင် လေစီးကြောင်းပေါ် မူတည်၍ မြောက်ပိုင်းသို့ တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင်နှုန်း ၃၅ မိုင်မှ ၊ ၆၀ မိုင်နှုန်းအတွင်း မောင်းလျက် ပြည်နယ်အလိုက် ကျင်းပသော ပြပွဲပြိုင်ပွဲများ ၊ ဘေ့စ်ဘောပွဲများ သို့ လှည့်ပတ်သွားတတ်သည်။ ။ အယ်(လ်)ဒရစ် (ချ်) ကုမ္ပဏီက ဆောင်းတွင်း၌ နေထိုင်ရန် လင်ဒါအတွက် မိုင်ယာမီလေဆိပ် အနီးတွင် အိမ်ခန်း တစ်ခန်းပေးထားသည်။ ။

သို့သော် ယနေ့မူ လေသင်္ဘောကြီးကို ဂိုဒေါင်၌
သေသပ်စွာသိမ်းဆည်းပြီးသည် နှင့် နယူးဝပ်(ခ်)မြို့ရှိ သူမ၏ နေအိမ်သို့
နေရှင်နယ် လေကြောင်းကုမ္ပဏီ လေယာဉ်ဖြင့်
ချက်ချင်းပြန်သွားလေသည် ။ သူ့အိမ်အနီးတွင် နယူးဂျာစီ ပြည်နယ်၊
လိပ်(ခ်) ဟု(စ်)မြို့၌ လေသင်္ဘောကြီး၏ မြောက်ဘက်
အခြေစိုက်စခန်းရှိသည် ။

လင်ဒါ၏ ဇနီးက သူ့ကိုစွန့်ပစ်သွားသောအခါ ထိုအိမ်ကို သူ အပိုင်
ရရှိခဲ့လေသည် ။

ယနေ့ည လင်ဒါသည် ဂိုဒေါင်ထဲ၌ ညဉ့်အတော် နက်သည် အထိ
အလုပ်လုပ်ရင်း ဒါလီယာ အပြန်ကို စောင့်နေသည် ။

သူသည် အီပေါ့ဇီ အင်တွဲ အရည်တစ်ဘူးကို ခုံရှည် ပေါ်တွင်
မွှေးနေသည် ။ အနံ့ပြင်းသဖြင့် ဂိုဒေါင်တစ်ခုလုံး မွန်နေသည် ။
သူ့ကျောဘက် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ၁၈ပေ ရှည်သော ပစ္စည်းတစ်ခုရှိသည်
။

ယင်းကား ရွက်လှေငယ်တစ်စင်း၏ ဝမ်းဗိုက်သားမှ ဖြတ်ထုတ်၍
ပြုလုပ်ထားသော ပုံစံခွက်ငယ်တစ်ခု ဖြစ်သည် ။ ၎င်းပုံစံခွက်ကို
အပေါ်တည့်တည့်မှ ကြည့်လျှင် မြင်း သံခွာနှင့် တူ၏။ ၎င်းခွက်ကြီးကို
သူ အလုပ် အားလပ်ချိန်တွင် ပြုလုပ်ရာ ရက်သတ္တပတ်အတော်
ကြာသွားခဲ့သည် ။

ယခု ထို ပုံစံခွက်ကို ချောဆီ သုတ်ထားပြီး အသုံးပြုရန်အသင့်
ဖြစ်နေပြီ။

လင်ဒါသည် လေချွန်ရင်း ဖိုက်ဘာမှန် အဝတ်စနှင့် အင်တွဲတို့ ကို
ပုံစံခွက်အတွင်းသား၌ အထပ်ထပ် သုတ်လိမ်းနေသည် ။ အနားများကို

တိတိကျကျ အချောသပ်သည် ။ ဖိုက်ဘာ မှန်စများ ခြောက်သွားပြီး ပုံစံခွက်မှ ထွင်း၍ ထုတ်ယူသောအခါ လေသင်္ဘော၏ အောက်တွဲ ဝှန်ဒိုလာ ယာဉ်ငယ်၏ အောက်ခြေတွင် နေရာတကျ စွပ်၍ ရမည့် အခွံတစ်ခု ရရှိမည်။ အလယ်ဗဟိုရှိ အပေါက်မှ လေသင်္ဘော၏ တစ်ခုတည်းသာဘီးနှင့် အသံလျှမ်းလို့ တိုင်တို့ ကို ထုတ်၍ ရမည်။ အပြင်ခွံစွပ်မည့် အလေးချိန်ခံနိုင်သောဘောင်ကို ဂိုဒေါင် နံရံပေါ်တွင် ချိတ်ထားသည် ။ ၎င်း ဘောင်မှာ အားကောင်း ခိုင်ခံ့ပြီး အထူး ပေါ့ပါးသော ပရိုမီယံ သတ္တုတစ်မျိုး ပြုလုပ်ထားသည် ။

လင်ဒါသည် ကားနှစ်စီးဆုံ ဂိုဒေါင်ကို သူ အိမ်ထောင်မကွဲမီကပင် အလုပ်ရုံဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည် ။ အလုပ်ရုံသုံးပစ္စည်းများကို ဗီယက်နမ်သို့ မသွားမီကပင် သူကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ခဲ့သည် ။ သူ့ဇနီး ယူမသွားသော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည် ။ ကုလားထိုင် အမြင့်တစ်လုံး၊ ခေါက်စားပွဲတစ်လုံး၊ ကြိမ်ထိုးပရိဘောဂ ပစ္စည်းများ ၊ အားလုံးကို အလုပ်ရုံ ထပ်ခိုးပေါ်တွင် ထားရှိသည် ။

မီးချောင်းက လင်းလွန်းလှသည် ။ လင်ဒါသည် ဘေ့စ်ဘောသမားဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားပြီး ခပ်တိုးတိုး လေချွန်ရင်း ပုံစံခွက်ကို ဆက်လုပ်နေသည် ။

ခဏရပ်ပြီး စဉ်းစားနေသည် ။

ထို့နောက် မျက်နှာပြင်ကို အချောသပ်ကိုင်သည် ။ အောက်ဘက်၌ ခင်းထားသော သတင်းစာများ မစုတ်ပြစေရန် သူ လမ်းလျှောက်သည့် အခါ သတိထားပြီး ခြေထောက်ကို မြှောက်၍ လျှောက်သည် ။

မနက်လေးနာရီ ထိုးပြီးခါစတွင် တယ်လီဖုန်း လာသည် လင်ဒါက ဂိုဒေါင်ထဲရှိ ဖုန်းမှ ထူးလိုက်သည် ။

‘မိုက်ကယ်’

သူမ၏ အင်္ဂလိပ်ဆန်သော လေသံ ကြားရတိုင်း လင်ဒါအံ့သြမိသည်
။ သူမ၏ နက်မှောင်သော ဆံပင်အုပ်ကြားမှ တယ်လီဖုန်းခွက်
ကိုင်ထားပုံကို မြင်ယောင်မိသည် ။

‘ဘယ်သူထင်လို့ တုန်း’

‘အဘွားနေကောင်းတယ်။ ကျွန်မ လေဆိပ်မှာ ၊ တစ်အောင့်ကြာ
လာခဲ့မယ်၊ အိပ်ချင်အိပ်နှင့် ’

‘ဘာဖြစ်လို့ ’

‘မိုက်ကယ် ကျွန်မ ရှင့်ကို သိပ်တွေ့ချင်လှပြီ’

ဖုန်းချသွား၏။

လင်ဒါ၏ အိမ်ရှေ့ ကားလမ်းသွယ်လေးပေါ်မှ ဒါလီယာကိုယ်တိုင်
ကားမောင်း ဝင်လာသောအခါ နေထွက်စပြုပြီ။ ပြတင်းပေါက်များ
မှောင်မည်းနေ၏။ သူမ အနည်းငယ်ကြောက်နေသည် ။

သို့သော် သူနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့ရစဉ်ကလောက်တော့
မကြောက်တော့။ ထိုစဉ်က သူမသည် ရှာမတွေ့နိုင်သော
မြွေတစ်ကောင်နှင့် တစ်ခန်းတည်း အောင်းနေရသကဲ့သို့ ခံစားမိခဲ့သည်
။ သူနှင့် အတူ နေမိသောအခါ၊ မိုက်ကယ်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်
ကောင်းသော အသွင်သဏ္ဌာန် အပိုင်းကို သီးခြားဖယ်ထား
လိုက်လေသည် ။

ယခု သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးသည် မြွေတစ်ကောင်နှင့်
တစ်ခန်းတည်း ရှိနေပြီး၊ ၎င်း မြွေ ဘယ်မှာ ရှိကြောင်း၊
ဘာလုပ်နေကြောင်း၊ သူမ သိမြင် နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေပြီ။

သူမသည် အိမ်ထဲသို့ အသံဗလံ ကြားအောင် တမင်တကာလုပ်၍ ဝင်လာပြီး မိုက်ကယ် နာမည်ကို ခပ်တိုးတိုးခေါ်လျက် လှေကားမှ တက်လာသည် ။ မိုက်ကယ်ကို မလန့်ဖျပ်စေလိုပေ။ အိပ်ခန်းမှာ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေ၏။

တံခါးပေါက်မှ နေ၍ မိုက်ကယ်၏ စီးကရက်မီးကို မျက်လုံးနီနီလေး တစ်လုံးပမာ လှမ်းမြင်နေရသည် ။

‘ဟယ်လို’

‘လာခဲ့လေ’

သူမသည် မီးနီလေးဆီ မှောင်ထဲမှ လျှောက်သွားသည် ။ သူမသည် သူ့ ခုတင်ခြေရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကိုထိမိသည် ။ မြွေကြီး အိပ်ပျော်နေပါကလား။

လင်ဒါသည် ဝေလငါးများ အကြောင်း အိပ်မက်မက်နေသည် ။ သူ့ အိပ်ရာမှ မထချင်သေး။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူသည် ရေတပ်မတော်မှ လေသင်္ဘောကြီးကို ရေခဲပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်မောင်းသွားသည် ။ သူ့အဖို့ တစ်နေ့တာမှာ ကုန်ခဲ့လှသည် ။ ၁၉၅၆- ခုနှစ်၊ သူ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ပေါ် ဖြတ်ပျံလျက်ရှိသည် ။

ဝေလငါးများ သည် အာတိတ် နေမင်းကြီးအောက်တွင် နေပူစာလှုံနေကြသည် ။ သူတို့ ခေါင်းပေါ်သို့ လေသင်္ဘောကြီးရောက်လာမှ သာ သူတို့ လေသင်္ဘောကြီးကို မြင်ကြ၏။ သူတို့ အာတိတ်သမုဒ္ဒရာ ရေလွှာအောက်သို့ ငုပ်လျှိုးဆင်းသွားကြသည်

။

ရေခဲကျောက်ဆောင်အထွက်အောက်နားမှာ ရှိနေသော ဝေလငါးများကို လင်ဒါမြင်အောင် ရသည် ။ အေးစက်သောနေရာ တစ်နေရာ။ ဘာသံမှ မကြားရ။

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းမှ ဖြတ်ကျော်သွားပြီး၊ သူ၏ သံလိုက်ကွန်ပါ အိမ်မြှောင်မှာ ချာလပတ် လည်သွားသည် ။

‘ကွန်ပါ ... ကွန်ပါ’

မိုက်ကယ်လင်ဒါသည် အိမ်ထဲ၌ လျှောက်သွားရင်း ရေရွတ်နေသည် ။

‘မနက်စာ ပြင်ထားပြီးပြီမိုက်ကယ်’

ဒါလီယာက လင်ဒါ၏ ပါးပေါ် လက်နှင့် ဖိကပ်လျက် ပြောလိုက်သည် ။ မိုက်ကယ်၏ အိပ်မက်အကြောင်း သူမ သိသည် ။ သူ ဝေလငါးများ အကြောင်း မကြာခဏ အိပ်မက်ပါစေဟု သူမ မျှော်လင့်သည် ။ ထိုအခါမျိုး၌ သူမအဖို့ ပိုလွယ်ကူသည် မဟုတ်လား။

လင်ဒါသည် ယနေ့ ပင်ပန်းဖွယ်ရှိ၏။ သူမသည် သူနှင့် အတူ မနေနိုင်။ သူမ ခန်းဆီးများကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည် ။ နေရောင်ကြောင့် အခန်းတစ်ခုလုံး လင်းသွားသည် ။

‘ရှင်မသွားရပါစေနဲ့ လို့ ကျွန်မ ဆုတောင်းနေတာ’

‘ငါ ထပ်ပြောဦးမယ်၊ မင်းမှာ လေယာဉ်မှူးလက်မှတ်ရှိတယ်ဆိုရင် သူတို့ က ဂရုစိုက် ကြည့်ကြမှာပဲ၊ ငါသတင်းမပို့ရင် သူတို့ က စစ်ပြန်အဖွဲ့အစည်းက ဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို မေးခွန်းလွှာပုံစံနဲ့ ဒီကို လွှတ်လိုက်လိမ့်မယ်’

‘ရှင် ... ဒီလောက်တော့ ရပါတယ်’

‘လေကြောင်းပျံသန်းမှု အဖွဲ့ချုပ်ကို ဖုန်းဆက်လိုက်တာနဲ့ ငါ့အဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ငါ လေယာဉ်မောင်းခွင့် ရမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ အဲဒီဝန်ထမ်းက ငါ့ဂိုဒေါင်ထဲ ဝင်ကြည့်ရင်ကော၊ နောက်ပြီးစာရေးတွေကိုလည်း ငါတစ်ခေါက် ထပ်ကြည့်ချင်သေးတယ်’

လင်ဒါက လိမ္မော်ရည် သောက်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ။

ဒါလီယာသည် ပြတင်းပေါက်ဘေးတွင် ရပ်နေသည်။ ။ သူမ၏ ပါးနှင့် လည်ပင်းပေါ်သို့ နွေးထွေးသော နေရောင်ခြည် ထိုးကျနေသည်။ ။

‘ရှင် ဘယ်လိုနေသလဲ’

‘ဘာလဲ ... ဒီနေ့ ငါရူးနေတယ် ကြောင်နေတယ် ထင်လို့ လား၊ ငါ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး’

‘ကျွန်မ ဒီသဘောပြောတာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဒါဖြင့် ပြီးရော၊ အေး ...ဒီစာရေးတစ်ကောင်နဲ့ သူတို့ ရဲ့ ရုံးခန်းကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲ ဝင်လိုက်သွားပြီးတဲ့ အခါ သူတို့ က ငါ့အတွက် အစိုးရက ဘာတွေ ထပ်လုပ်ပေးဖို့ စီစဉ်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြကြလိမ့်မယ်’

‘ဒီမယ် ရှင် ဒီနေ့စိတ်ဖောက်ပြန် နေသလား၊ ရှင် အားလုံးကိုဖျက်ဆီးမလို့ လား၊ အဲဒီ စစ်ပြန်အဖွဲ့က စာရေးကိုလည်ပင်းညှစ်သတ်ပြီး ရှင် ထောင်ကျခံမလား’

သူမ ခလုတ်နှစ်ခု တစ်ပြိုင်တည်း ဆွဲလိုက်သည်။ ။ ယခင်ကတော့ ခလုတ်တစ်ခုစီ ဆွဲ၍ စမ်းကြည့်ဖူးသည်။ ။ ယခု တစ်ပြိုင်တည်းဆွဲလျှင် ဘာဖြစ်မလဲ ကြည့်ရမည်။

လင်ဒါ၏ မှတ်ဉာဏ်က အံ့သြဖွယ် ကောင်းလှသည်။ ။ နိုးနေသည့်

အခါ သူ၏ ဖြစ်ရပ်ဟောင်းများကြောင့် မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့ရှုံ့မဲ့ရှိသော်လည်း အိပ်ပျော်နေသည့် အခါ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်တတ်သည်။ ။

‘အမေရိကန် ပြည်သူများ နှင့် သမ္မတ နစ်ဆင်တို့ အား ဘုရားသခင် စောင့်ရှောက်ပါစေ’

စစ်သုံ့ပန်းများ လွတ်မြောက်လာသော အခါ ဖီလစ်ပိုင်နိုင်ငံ၊ ကလပ်ခ် လေတပ် အခြေစိုက် စခန်းသို့ ပြန်လာစဉ် စီ ၁၄၁ လေယာဉ် ပြတင်းပေါက်သို့ လေတပ်ဗိုလ်တစ်ဦးက ထိုစာတန်းရေးထားသော စာရွက်ကို ထောင်ပြခဲ့သည်။ ။ မင်းလမ်းတစ်ဖက်၌ ထိုင်နေသော လင်ဒါသည် နေရောင်နောက်မှ ထိုးနေသော ၎င်း စာရွက်ကို ပြောင်းပြန် ဖတ်ခဲ့ရပေသည်။ ။

ဒါလီယာအား ရီဝေသော မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ။ သူ့ပါးစပ်ဟောင်းလောင်း ဖြစ်နေသည်။ ။ မျက်နှာက ကြောင်တောင်တောင်။ ကြောက်စရာကောင်းသော အချိန် ဖြစ်၏။

‘သူတို့ ကို တစ်ယောက်ချင်း သတ်လို့ မရဘူး မိုက်ကယ်၊ ပြီးတော့ ရှင် တစ်ယောက်တည်း အတွက်လည်း မလုပ်ပါနဲ့ ၊ ရှင့်အတွက် ကျွန်မ လုပ်ပေးပါရစေ၊ ကျွန်မ သိပ် လုပ်ပေးချင်နေပါတယ်’

သူမအမှန်အတိုင်း ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ လင်ဒါကောင်းကောင်း သိသည်။ ။ သူ့မျက်လုံးများ ပြန်ပြူးလာသည်။ ။ သူ့နှလုံးခုန်သံကို မကြာမီ၌ သူ ဆက်လက် မကြားရတော့ပေ။

စကြီများ ဌ ပြတင်းပေါက် မရှိ။ မိုက်ကယ် လင်ဒါသည် အစိုးရရုံး
အဆောက်အအုံတွင်းရှိ အထပ်များမှ လမ်းလျှောက်သွားလျက်ရှိသည် ။
အထွေထွေ ဆောင်ရွက်မှု အုပ်ချုပ်ရေးဌာန၌
အပြာရောင်ယူနီဖောင်းဝတ် အစောင့်များ သည် အထုပ်အပိုးများကို
စစ်ဆေးနေကြသည် ။ လင်ဒါ၌ ဘာအထုပ်မှ မပါ။

ဧည့်ကြိုတာဝန်ခံ စာရေးမလေးသည် ‘လက်ထပ် ရမည့် သူနာပြု
ဆရာမလေး’ အမည်ရှိ ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ဖတ်နေသည် ။

‘ကျွန်တော့် နာမည် မိုက်ကယ်လင်ဒါပါ’

‘တိုကင်နံပါတ် ယူပြီးပြီလား’

‘ဟင့်အင်း’

‘နံပါတ် ယူပါ’

လင်ဒါက စားပွဲဘေး လင်ပန်းထဲမှ နံပါတ်ပြား အဝိုင်းလေးကို
ကောက်ယူလိုက်သည် ။

‘ရှင့်နံပါတ် ဘယ်လောက်လဲ’

‘၃၆’

‘နာမည်’

‘မိုက်ကယ်လင်ဒါ’

‘ရှင့်မှာ ဘာ ချွတ်ယွင်းမှုရှိလဲ’

‘မရှိဘူး၊ ဒီနေ့မှ သတင်းပို့တာ’

သူက ဧည့်ကြို စာရေးမလေးအား စစ်ပြန်အဖွဲ့အစည်းမှ ပေးပို့သော
စာကို ထုတ်ပေးသည် ။

‘ခဏ ထိုင်ပါ’

သူမက မိုက်ခွက်ဘက် လှည့်ပြီး ...

‘နံပါတ် ၁၇’

ဗိုင်းနယ်လ် ပလတ်စတစ် ဂျာကင် ဝတ်ထားသော လူငယ်တစ်ယောက်သည် လင်ဒါဘေးမှ ဖြတ်၍ စာရေးမ နောက်ဘက်ရှိ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ။ ဧည့်သည် စောင့်ဆိုင်းရန် အခန်းထဲရှိ ထိုင်ခုံအလုံး ငါးဆယ်၏ ထက်ဝက်တွင် လူများ ရှိနေသည်။ ။ အများ စုမှာ လူငယ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ။ ‘စပက် ၄’ တပ်ခွဲမှ တပ်သားဟောင်းများ ဖြစ်ပုံရ၏။ စစ်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားကြသော်လည်း စစ်သားပုံမထွက်သော သူများ ဖြစ်၏။ တကယ်တော့ သူတို့ တွေမှာ ဘတ်စ်ကားဂိတ်တွင် ပင်ဘောလ်ကစားပုံများ ဌ ကစားနေတတ်ကြသည့် အရွယ် များ ပင် ဖြစ်သည် မဟုတ်လား။

လင်ဒါ၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် နားထင်အပေါ်နား၌ အမာရွတ်ရှိသော လူတစ်ဦးထိုင်နေသည်။ ။ အမာရွတ်ကို ဆံပင်နှင့် ဖုံးအုပ်ရန်ကြိုးစား၍ ဖြီးထားသည်။ ။ နှစ်မိနစ်ခန့်ရှိတိုင်း သူ့အိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပဝါ ထုတ်ပြီး နှပ်ညှစ်သည်။ ။ သူ့အင်္ကျီအိတ်တိုင်း ၌ လက်ကိုင်ပဝါများ ပါရှိ၏။

လင်ဒါ၏ ဘေးရှိလူမှာ သူ့ပေါင်ကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်လျက် မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေသည်။ ။ သူ့မျက်လုံးများ သာ လှုပ်ရှားကြသည်။ ။ သူ့မျက်လုံးများ သည် တစ်စက္ကန့်မျှ မတည်ငြိမ်။ အခန်းထဲမှ ဖြတ်လျှောက်သွားသူ မှန်သမျှကို အကဲခတ်နေသည်။ ။ ရံဖန်ရံခါတော့ သူ့ခေါင်းကို လှည့်မကြည့်လိုသဖြင့် မျက်လုံးများကို ကျုံ့၍ ကြည့်ရသည်။ ။

ဧည့်ကြို စားပွဲနောက်ဘက်ရှိ ဝက်ပါထဲမှ ရုံးခန်းငယ်လေးထဲတွင် ပျက်သည် လင်ဒါအား စောင့်နေသည်။ ။

ပျက်သည် အထွေထွေဆောင်ရွက်သူ ဌာနခွဲ ၁၂မှ ဖြစ်ပြီး ရာထူးတိုးခွင့်ရမည့် သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် စစ်ပြန်စစ်သုံးပန်းများ ဆိုင်ရာ အထူးဌာနခွဲ၌ တာဝန်ကျနေခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ပျက်၏ တာဝန်သစ်အရ စာရွက်စာတမ်းများ စွာကို ဖတ်ရှုနေရသည်။ ။ ထိုစာရွက်စာတမ်း မှတ်တမ်းများ ထဲတွင် လေတပ်မတော်မှ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၏ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ စိတ္တဗေဒ အကြံပြုချက်လည်း ပါရှိသည်။ ။

‘လူတစ်ဦးသည် တစ်ဦးတည်း ခွဲခြားထားရှိခံရခြင်း၊ သိက္ခာချခံရခြင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံရခြင်း၊ စော်ကားခံရခြင်းတို့ ကြောင့် ဒေါသစိတ်လွန်ကဲကာ အချိန်အတန်ကြာအောင်စိတ်ကျရောဂါ ရရှိနေလိမ့်မည်ကား အချိန်အတန်ကြာအောင်စိတ်ကျရောဂါ ရရှိနေလိမ့်မည်ကား သေချာလှ၏။ ဤစိတ်ကျရောဂါကြောင့် သူ၏ တုံ့ ပြ န် မှာ မည်သည့် အချိန်တွင် မည်သို့ ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်မည်ကိုသာ စောင့်ကြည့်ရန် လိုပေသည်။ ။

ဟူ၍ ၎င်းမှတ်တမ်း၌ ဖော်ပြထားသည်။ ။

ပျက်သည် အချိန်ရသ၍ ၎င်းမှတ်တမ်း အကြံပြုချက်များကို ဖတ်နေတတ်သည်။ ။ ပျက်၏ စားပွဲပေါ်မှ စစ်မှုထမ်းမှတ်တမ်းများမှာ လေးစားလောက်ပေ၏။ လင်ဒါအားစောင့်ဆိုင်းရင်း ၎င်း၏ မှတ်တမ်းကို တစ်ခေါက် ထပ်ဖတ်ကြည့်ပြန်သည်။ ။

လင်ဒါ၊ မိုက်ကယ်၊ ဂျေ၊ ၀၂၁၄၂၇၀၆၀၃။ ကိုးရီးယား ၁၉၅၁။

ရေတပ်မတော်။ အမှတ်ကောင်းသည် ။ ၁၉၅၄။
လိပ်ခံဟုခံနယူးဂျာစီပြည်နယ်။ လေထက်ပေါ့သော ယာဉ်များ
မောင်းရန် သင်တန်းတက်ဖူးသည် ။ အမှတ် အထူးကောင်းမွန်သည် ။
လေယာဉ် မွမ်းမံမှု သုတေသန လုပ်ခြင်း အတွက်ဂုဏ်ပြု
မှတ်တမ်းတင်ခံရသည် ။ ၁၉၅၆တွင် ရေတပ်မတော်၏ ဝင်ရိုးစွန်း
လေ့လာရေးလုပ်ငန်း၌ ပါဝင်ခဲ့သည် ။ ၁၉၆၄၌ ရေတပ်မတော်မှ
လေသင်္ဘော အစီအစဉ်များ လျှော့ချလိုက်သောအပခါ အုပ်ချုပ်ရေးသို့
ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည် ။ ၁၉၆၄တွင် ရဟတ်ယာဉ်မောင်းရန် မိမိဆန္ဒ
အလျောက်တောင်းဆိုခဲ့သည် ။ နှစ်ကြိမ် ပျံသန်းခဲ့ပြီး
၁၉၆၇ခုနှစ်ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ရက်၊ ဒေါင်ဟိုင်မြို့အနီးတွင်
ပစ်ချခံခဲ့ရသည် ။ စစ်သုံ့ပန်းအဖြစ် ခြောက်လကြာ အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်
။

သူ့လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည် ။ ၃ : ၄၀ နာရီ။ လင်ဒါ
နောက်ကျနေပြီ။ စားပွဲပေါ်ရှိ တယ်လီဖုန်းခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည် ။
စာရေးမက ထူးသည် ။

‘မစ္စတာလင်ဒါ ရောက်ပြီလား’

‘ဘယ်သူလဲ၊ မစ္စတာပိုဂ်’

‘လင်ဒါ လင်ဒါ၊ သူက ထူးခြားတဲ့ အုပ်စုထဲက တစ်ယောက်၊
သူလာရင် ငါ့ဆီတန်းလွှတ်ဖို့ မင်းကို တာဝန်ပေးထားတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့- လွှတ်လိုက်ပါ့မယ် မစ္စတာပိုဂ်’

စာရေးမသည် ဝတ္ထုဆက်ဖတ်နေ၏။ ၃ : ၅၀ နာရီတွင် စာအုပ်ကို
ညှပ်ရန် အရာတစ်ခုကို ရှာဖွေရာ လင်ဒါ၏ စာကို ကောက်ယူမိသည် ။
စာပေါ်မှ နာမည်ကို တွေ့သွား၏။

‘၃၆-၃၆...’

သူမက ပျက်စီး ရုံးခန်းသို့ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။ ။

‘မစ္စတာလင်ဒါ ရောက်ပါပြီ’

လင်ဒါ၏ ရုပ်သွင်သဏ္ဌာန်ကိုမြင်သောအခါ ပျက်
အနည်းငယ်အံ့သြသွားသည် ။ လင်ဒါသည် ပုဂ္ဂလိက
လေကြောင်းလေယာဉ်မှူးဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသဖြင့် ခန့်ညားနေ၏။
သူသည် တောင့်တောင့်ကြီး လှုပ်ရှားပြီး သူ့အကြည့်က စူးရှသည် ။
ပျက်သည် မျက်လုံးမပါသောလူများ နှင့် ဆက်ဆံရခြင်းကို မကြာခဏ
စိတ်ကူးကြည့်ဖူး၏။

ပျက်၏ အသွင်ကြောင့် လင်ဒါ မအံ့သြမိပါ။ သူ့ဘဝတလျှောက်လုံး
စာရေး စာချီများ အားလုံးကိုမုန်း၏။

‘ခင်ဗျား ဟန်ကျနေပုံရတယ်၊ ဗိုလ်မှူး...ခင်ဗျားဘဝ ပြန်စုံပြည်
လာပြီ ထင်ပါရဲ့ ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ကိုယ့်မိသားစုနဲ့ ပြန်တွေ့ရတော့ ဝမ်းသာစရာပေါ့ဗျာ’

လင်ဒါ ပြုံးလိုက်သည် ။ သို့သော် သူ့မျက်လုံးများက သူပြုံးခြင်းနှင့်
မသက်ဆိုင်ပေ။

‘ကျွန်တော့်မိသားစု အဆင်ပြေကြတယ်လို့ တော့ ကြားတာပဲ’

‘အို...ခင်ဗျားနဲ့ အတူ မနေကြဘူးလား၊ ခင်ဗျား အိမ်ထောင်ရှိတယ်လို့ ဒီမှာ ရေးထားတယ်၊ ကလေး နှစ်ယောက် ရှိတယ်ဆိုပါလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ဇနီးနဲ့ ကွာရှင်းပြီးပါပြီ’

‘ဆောရီးဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ကိစ္စကို တာဝန်ယူရတဲ့ ကျွန်တော့်အလျင်လူ ဂေါ်မင်က မှတ်တမ်းမှာ သေသေချာချာ ရေးမသွားလို့ ’

လင်ဒါက ပျက်အား သေသေချာချာ ကြည့်နေသည် ။

‘ခင်ဗျား ဘယ်တုန်းက ကွာရှင်းခဲ့သလဲ ဗိုလ်မှူး၊ ကျွန်တော့်မှတ်တမ်းမှာ ပြည့်စုံစေချင်လို့ မေးတာပါ’

ပျက်သည် ရွံ့နွံအိုင်ကြီး အစွန်အဖျား၌ မြက်စားနေသော်လည်း မိမိအား ချောင်းကြည့်နေသော မည်းမည်းသဏ္ဌာန်ကြီး၏ အရိပ်အကဲကို နားမလည်သည့် နွားတစ်ကောင်နှင့် တူလှသည် ။

ရုတ်တရတ်ပင် လင်ဒါသည် သူ ဘယ်တော့မှ စဉ်းစားမရနိုင်သော အရာများ ၊ ဘယ်တော့မှ မစဉ်းစားဖူးသော အရာများကို ဖွင့်ဟ ပြောဆိုနေမိလေတော့သည် ။

‘ကျွန်တော့်မိန်းမ ကျွန်တော်နဲ့ ကွာရှင်းဖို့ တောင်းဆိုတာ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်ပြီး နှစ်လအကြာမှာ ပေါ့၊ ရွေးကောက်ပွဲတွေ ကျင်းပခါနီး ပဲရစ် ဆွေးနွေးပွဲတွေ ရပ်ဆိုင်းထားချိန်ထင်ပါရဲ့ ၊ အဲဒီတုန်းက သူတစ်ခါတည်း အပြတ် မလုပ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်ပြီး တစ်နှစ် အကြာမှာ သူအိမ်က ထွက်သွားတယ်လေ၊ သူ သိပ်စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါဘူး၊ အစိုးရကလည်း တတ်နိုင်သမျှ ကူညီပါတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကျွန်တော် အဖမ်းခံရပြီးတော့ ရေတပ်ဗိုလ်တစ်ဦးက မာဂရက်ဆီ
မကြာခဏ လာတွေ့ပြီး အားပေးစကား ပြောခဲ့သတဲ့ ။ ဒါဟာ
စစ်သုံ့ပန်းတွေရဲ့ ဇနီးတွေအတွက် ကိုယ့်ခင်ပွန်း
ပြန်လွတ်လာတဲကအခါ ကြုံတွေ့ရမယ့် အပြောင်းအလဲတွေကို
ရင်ဆိုင်နိုင်အောင် လုပ်ပေးနေကျ ကိစ္စတစ်ရပ်ပါ’

‘ဟုတ်...ကဲ့’

လင်ဒါက စကားရပ်လိုက်ချင်သည် ။ ရပ်လိုက်မှ ဖြစ်မည်။

‘တကယ်တော့ လုပ်သင့်တာက...’

‘ပြန်လွတ်လာတဲ့ သုံ့ပန်းတစ်ဦးဟာ ပျမ်းမျှ သက်တမ်းရဲ့
တစ်ဝက်အထိပဲ အသက်ရှည်မယ်လို့ သူက ရှင်းပြခဲ့တယ်ဗျ’

လင်ဒါသည် ဝင်းပစ္စာဖြင့် ပြီးနေလေပြီ။

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်မှူး၊ ဒါပေမဲ့...
တခြားအကြောင်းအချက်တွေလည်း ရှိဦးမှာ ပါ’

‘ဟုတ်သပေါ့၊ သူက ကျွန်တော့်ကွယ်ရာမှာ
နောက်မီးလင်းနေတာကိုး’

လင်ဒါ ရယ်လိုက်သည် ။

လင်ဒါမျက်လုံးမှိတ်လိုက်သည် ။ ပျက်စီး လည်ပင်းပေါ်မှ သွေးကြော
ခုန်နေပုံကို မကြည့်ချင် ။

ပျက်ကလည်း ရော၍ ရယ်သည် ။ ချက်ချင်းရပ်လိုက်သည် ။
ထို့ကြောင့် သူ့အသက်ဘေး ချမ်းသာရာရသွား၏။ ဖိုင်တွဲကို

ပြန်ကောက်ယူသည်။ ။

‘အဲဒီ ကိစ္စအတွက် ခင်ဗျား အကြံဉာဏ်မတောင်းခံဘူးလား’

‘စိန့်အယ်ဘန် ရေတပ်မတော် ဆေးရုံက စိတ္တဗေဒ ပညာရှင်တစ်ဦးက ကျွန်တော်နဲ့ ဆွေးနွေးပါတယ်’

‘အဲဒီအတွက် ခင်ဗျားထပ်ပြီး အကြံဉာဏ်ယူ ဆွေးနွေးချင်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် စီစဉ်ပေးလို့ ရပါတယ်’

လင်ဒါက မျက်တောင် ခတ်လိုက်သည်။ ။

‘ဒီမယ် မစ္စတာပျိုဂ်၊ ခင်ဗျားရော ကျွန်တော်ရောယောက်ျားတွေပါ၊ ဒါတွေဟာ ဖြစ်နေကျ သဘာဝပဲ၊ ကျွန်တော်ခုလာတွေ့တာက ဟောဒီက ဒဏ်ရာအတွက် လျော်ကြေးလာတောင်းတာပဲ’

လင်ဒါက သူ၏ လက်ကို ထောင်ပြလိုက်သည်။ ။

ပျိုဂ် နားလည်လိုက်ပြီ။ ဖိုင်တွဲထဲမှ လင်ဒါ၏ လျှောက်လွှာပုံစံ ၂၁၄ ကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ။

‘ခင်ဗျားဟာ လုံးဝကိုယ်လက်အင်္ဂါချို့တဲ့ သူ မဟုတ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားကို ကူညီဖို့ တစ်နည်းတစ်လမ်း ရှာရတာပေါ့ဗျာ...’

ပျိုဂ်က မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်သည်။ ။

စစ်ပြန် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ရုံးကြီးမှ လင်ဒါ ပြန်ထွက်လာသောအခါ ညနေ ၄: ၃၀ ရှိပြီမို့ ရုံးဆင်းသူများ ကားများ ရှုပ်ထွေးစ ပြုနေပေပြီ။ လင်ဒါ၏ အင်္ကျီကျောတွင် ချွေးခွံနေ၏။ ၂၃လမ်း မြေအောက်ရထားဘူတာသို့ အဝတ်အထည်လုပ်ငန်း ရပ်ကွက်မှ လူများ ဆင်းသွားလျက် ရှိကြပုံကို လင်ဒါ လှေကားပေါ်မှ ငေးကြည့်နေသည်။ ။

သူတို့ တွေနှင့် ပြတ်သိပ် ကျပ်ညပ်လျက် ရထားအတူ စီးမသွားချင်ပါ။

စစ်ပြန်အုပ်ချုပ်ရေးရုံးမှ ဝန်ထမ်း အတော်များများ သည် လည်း
ရုံးက အချိန်မစေ့မီ ဆင်းနေကြသည် ။ သူတို့ တွေ
တိုးဝှေ့ထွက်လာကြသောကြောင့် လင်ဒါခမျာ တိုက်နံရံတွင် ကပ်၍
ရှောင်ပေးနေလိုက်ရသည် ။ သူရန်ဖြစ်ချင်သည် ။ မာဂရက်က
သူ့ဆီခပ်သုတ်သုတ် ပြေးကပ်လာသည် ။ သုံးထပ်သား စားပွဲပေါ်မှ
ကျော၍ စကားပြောနေသည် ။ ငြင်းခုံနေသည် ။ သူစဉ်းစားရဦးမည်။

ရေနွေးကရားမှ ဝီစီသံ ကြားရသည် ။ သူ့အူမကြီးထဲက အေးစက်
ကိုက်ခဲလာသဖြင့် လိုမိုတေးလ်ဆေးပြားကို နှိုက်သည် ။
ဆေးပြားသောက်ရန် နောက်ကျသွားပြီ။ အိမ်သာခန်းတစ်ခု ရှာရမည်။
မျက်နှာ သွေးလျော့ပြီး နဖူးချွေး ရွဲလျက်အိမ်သာခန်းလေးထဲ
ဝင်သွားသည် ။

အိမ်သာ တစ်လုံးသာရှိပြီး လူတစ်ယောက်က အပြင်၌
ရပ်စောင့်နေသည် ။ လင်ဒါ စောင့်ဆိုင်းခန်းဆီ ပြန်ထွက်လာသည် ။
သူ ရော ဂါ မှာ အူမကြီး၌ အကြောဆွဲခြင်းဟု ဆေးမှတ်တမ်း၌
ဖော်ပြထားသော်လည်း ဆေးမပေးထား။

ငါအရင်က ဘာလို့ မသောက်ခဲ့မိပါလိမ့်။

မျက်လုံး ကစားကြည့်နေသော လူက လင်ဒါကို ခေါင်းမရွှေ့ပဲနှင့်
မျက်စိတဆုံး လိုက်ကြည့်နေသည် ။ ဗိုက်ထဲက ထိုးထိုးပြီး
အောင့်လာသည် ။ လက်မောင်းများ ၌ ကြက်သီးမွေးညင်းထလာသည်
။ အသက်ရှူကျပ်လာသည် ။

ဝဝတုတ်တုတ် သန့်ရှင်းရေး သမားကြီးက ဝန်ထမ်းများ သုံးသော
ရေအိမ်သာတံခါးသော့ကို ဖွင့်ပေးသည် ။

သန့်ရှင်းရေးသမားကြီးအပြင်၌ စောင့်နေသဖြင့် အိမ်သာထဲမှ လင်ဒါ၏
စိတ်မချမ်းသာဖွယ်အသံများကို သူမကြားရပေ။ နောက်ဆုံး၌
လင်ဒါသည် မျက်နှာကြက်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည် ။
အော့အန်ခြင်းကြောင့် မျက်လုံးများမှ မျက်ရည်ကျလာသည် ။

အားလုံး ဘာမှ ပြောင်းလဲမသွားပါ။ အတူတူပင်ဖြစ်သည် ။
ရေနွေးကရားမှ ဝီစီသံ ကြားရပြန်ပြီ။

‘မအေပေးတွေ’

လင်ဒါသည် အသံကွဲအက်စွာဖြင့် ရေရွတ်ပြီး သူ့မျက်နှာကို သူ၏
အကျည်းတန်သော လက်ဖြင့်ပွတ် လိုက်လေသည် ။

လင်ဒါ၏ အကြွေးဝယ်ကတ်များ
ဖြင့်တစ်နေ့လုံးအလုပ်ရှုပ်နေခဲ့သော ဒါလီယာသည် လင်ဒါရထားပေါ်မှ
ဆင်းလာသောအခါ ပလက်ဖောင်းပေါ်၌ စောင့်ကြိုနေသည် ။
လင်ဒါသည် သူ့ကိုယ်သူ ညှာ၍ ဆင်းလာပုံ တွေ့ရသဖြင့်
သူယနေ့ဗိုက်နာရောဂါဖြစ်နေကြောင်း သူမသိလိုက်သည် ။

သူမသည် ရေပန်းစက်မှ စက္ကူခွက်ငယ်လေးဖြင့် ရေတစ်ခွက်ခပ်ပြီး
သူမပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ပုလင်းလေးကိုထုတ်လိုက်သည် ။ ရေခွက်ထဲ
ဆေးထည့်လိုက်သောအခါ ရေနောက်သွားသည် ။

လင်ဒါသည် သူ့ဘေးသို့ ဒါလီယာရောက် လာပြီး
ရေတစ်ခွက်ကမ်းပေးမှ သူမအား သတိပြုမိလေသည် ။

ဆေးကိုသောက်လိုက်သည် ။ လျှာနှင့် နှုတ်ခမ်းများ ပူထူသွား၏။ ကားဆီ မရောက်မီပင် မိုက်နာ သက်သာသွား၏။ ငါးမိနစ်အကြာတွင် လုံးဝပျောက်သွားသည် ။ အိမ်ရောက်သောအခါအိပ်ရာထဲ တန်းဝင်ပြီး သုံးနာရီလုံးလုံး အိပ်ပျော်သွားသည် ။

လင်ဒါသည် အိပ်ရာမှ ခေါင်းမကြည်စွာဖြင့် နိုးလာသည် ။ သို့သော် နိုးကြားနေသည် ။

ယနေ့ သူ့အကြံအစည်မြင်ခဲ့သည် ။ တော်ပါသေးရဲ့ ။

ရေနွေးကရားကို သတိရသည် ။ သူ့လည်ပင်းတင်းကျပ်သွားသည် ။ ပခုံးနှင့် လည်ချောင်းကြားတစ်နေရာမှာ ယား ယံ နေ သော် လည်း ကုတ်ရခက်နေသည် ။ သူ့ခြေထောက်များ လှုပ်နေသည် ။

အိမ်တစ်အိမ်လုံး မှောင်မဲနေသည် ။ လှေကားမှ တက်လာနေသော မီးရောင်မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်ကို သူ့အိပ်ရာပေါ်မှ လှမ်းမြင်ရသည် ။ ဒါလီယာသည် ဖယောင်းတိုင် ထွန်းလျက်တက်လာခြင်း ဖြစ်သည် ။ သူမသည် ကြမ်းပြင်ထိ ရှည်လျားသော အရောင်ရင့်ရင့် ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို ဝတ်ထားသည် ။ သူမဖိနပ်စီးထားသဖြင့် ခြေသံမကြားရ။ လင်ဒါ၏ ဘေး၌ ရပ်ရင်း ဖယောင်းတိုင်ကို ကိုင်ထားသည် ။ လက်ကမ်းပေးသည် ။

‘လာ...မိုက်ကယ်၊ ကျွန်မနဲ့ အတူလိုက်ခဲ့’

သူမက ခန်းမဆောင်မှ နောက်ပြန်ဆုတ်ရင်း မိုက်ကယ်လင်ဒါအား ဆွဲခေါ်သွားသည် ။ လင်ဒါ၏ မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသည် ။ သူမ၏ ဆံပင်နက်များက သူမ၏ ပခုံးပေါ်တွင် ဖြာကျနေ၏။ သူမနောက်ဆုတ်သွားရင်း ဝတ်ရုံအနားအောက်မှ ခြေဖဝါးဖြူဖြူကလေးများ ထွက်လာသည် ။

ခုနစ်လလုံးလုံး အသုံးမပြုပဲ ပစ်ထားခဲ့သော ကစားစရာအခန်းထဲသို့ ပြန်သွားနေခြင်းဖြစ်သည် ။ အခန်းအစွန်အတွင်း ကြီးမားသော ခုတင်ကြီးနှင့် နံရံများကို အုပ်ကာထားသော ခန်းဆီး ထူထူကြီးများကို ဖယောင်းတိုင် အလင်းရောင်ဖြင့် မြင်ရလေပြီ။ အမွှေးတိုင်နံရံသည် ။ ရေနံဆီ မီးခွက်ကလေးမှ ပြာလဲ့လဲ့မီးရောင်ကို ခုတင်ဘေး စားပွဲပေါ်၌ တွေ့ရသည် ။ မာဂရက်နေခဲ့သော အခန်းမဟုတ်တော့ပေ။ ဟင့်အင်း၊ ဟင့်အင်း။

ဒါလီယာက ဖယောင်းတိုင်ကို မီးခွက်ဘေး၌ ချလိုက်ပြီး လင်ဒါ၏ ညဝတ်ရှုပ်အင်္ကျီကို ညင်သာ ယုယစွာ ဆွဲချွတ်လိုက်သည် ။ ဘောင်းဘီသားရေကြိုးစကို ဖြေ၍ ချွတ်ချပေးသည် ။ သူမ၏ ဆံပင်များက လင်ဒါ၏ ပေါင်ကို ထိသွားသည် ။

‘ရှင် ဒီနေ့ သိပ်အားရှိနေပုံရတယ်’

သူမက သူ့ကို အိပ်ရာပေါ် အသာလေး တွန်းချသည် ။ လင်ဒါ၏ အောက်မှ ပိုးသားအိပ်ရာခင်းမှာ အေးစက်နေ၏။

သူမက ဆေးတံတစ်ချောင်းကို မီးညှိပြီး လင်ဒါအား ကမ်းပေးသည် ။ ဖယောင်းတိုင်မီးကြောင့် အရိပ်များ လှုပ်ရှားနေကြသည် ။

လင်ဒါသည် အဆုံးအဆမရှိသော မျက်လုံးများ ထဲသို့ လိမ့်ကျသွားလျက် ရှိသလို ခံစားရပြန်သည် ။

သူကလေးဘဝ နွေရာသီ ညများ ၌ မြက်ခင်းပေါ်ထိုင်ပြီး ကောင်းကင်မှ ကြယ်များကို မော့ကြည့်ရင်းနှင့် ကြယ်များ ဆီမျောပါ လွင့်စဉ်ကျသွားတတ်ပုံကို သတိရသည် ။

ဒါလီယာက သူမ၏ ဝတ်စုံကို ချွတ်ချပြီး သူ့ရှေ့ ၌

မတ်တတ်လာရပ်သည်။ ။

သူမ၏ အသွင်က ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့မြင်ခဲ့ရစဉ်က ကဲ့သို့ပင်
သူ့အားဖမ်းစားလိုက်သည်။ ။ အသက်ရှူတစ်ချက်ရပ်သွားသည်။ ။ သူမ
တစ်ကိုယ်လုံး၏ မျဉ်းကွေးမျဉ်းကောက်များမှာ
ဖယောင်းတိုင်မီးယောင်ထဲ၌ ပီပြင်ထင်ရှားနေ၏။

သူမသည် ဆီမီးခွက် အပေါ်နားမှ မွေးကြိုင်သော ဆီပုလင်းလေးကို
လှည့်ယူလိုက်သောအခါ လင်ဒါတုန်လှုပ်သွားသည်။ ။ လင်ဒါ၏
ကိုယ်ပေါ်မှ ခွကာ လင်ဒါ၏ ရင်ဘတ်နှင့် ဝမ်းဗိုက်ကို ဆီလိမ်းပေးသည်
။

သူမ၏ ကျယ်ဝန်းသော မျက်လုံးများ သည် လင်ဒါ၏ မျက်နှာပေါ်မှ
လုံးဝမခွာတော့ပေ။

အခန်း(၃)

မိုးချုန်းသံလို အသံကြီးကြောင့် အိပ်ခန်းထဲရှိ လေထုသည် လှုပ်ခါသွားပြီး ဖယောင်းတိုင်မီးကလေး မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ် ဖြစ်သွားသည်။ ။ အလုပ်ရှုပ်နေကြသော ဒါလီယာနှင့် လင်ဒါတို့ သတိမပြုမိပေ။ ထိုအသံမှာ ရိုးနေသော အသံတစ်ခု ဖြစ်၏။ နယူးယောက်မှ ဝါရှင်တန်သို့ နောက်ဆုံးထွက်ခွာသော ဂျက်လေယာဉ်ပျံသံဖြစ်သည်။ ။ ဘိုရင်း ၇၂၇ ကြီးသည် လိမ်ဟုတ်မြို့အထက် ပေ ၆၀၀၀သို့ရောက်သွားပြီး ဆက်လက်ပျံတတ်သွားနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ။

ယနေ့ည ထိုလေယာဉ်ပေါ်၌ ‘မုဆိုးကြီး’ ပါသွားသည်။ သူသည် ပခုံးကျယ်သူဖြစ်ပြီး အရောင်ရင့်ရင့် ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။ ။ အတောင်ပံနောက်ဘက်ကပ်လျက် မင်းလမ်းဘေးထိုင်ခုံ၌ ထိုင်နေသည်။ ။ လေယာဉ်မယ်လေးသည် လေယာဉ်ခများ လိုက်ကောက်ခံနေသည်။ သူက သူမအား ဒေါ်လာ ၅၀ တန် စက္ကူအသစ်စက်စက် တစ်ရွက် ပေးလိုက်သည်။ ။ သူမက ၎င်းငွေစက္ကူကို မျက်မှောင်ကြုတ် ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘အကြွေ မပါဘူးလားရှင်’

‘နှစ်ယောက်အတွက်လေ၊ သူနဲ့ ကျုပ်အတွက်ပေါ့’

ထိုလူက သူ့ဘေးခံ၎င်း အိပ်ပျော်နေသော လူကြီးကို
လက်ညှိုးထိုးပြောလိုက်သည် ။ သူ့စကား ပြောသံဝဲဝဲကို
လေယာဉ်မယ်လေး စဉ်းစားမရ။ ဘာလူမျိုးမှန်းမသိ။ ဂျာမန်သို့မဟုတ်
ဒက်ချ်ဖြစ်မည်။ သူမမှားသွား၏။

ထိုလူသည် အစွရေး လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေး ဌာနဖြစ်သော
မိုဆတ်ဒ်အလီယာဘက် (အများ သိသော ‘မော့ဆက်’)မှ ဗိုလ်မှူး
ဒေးဗစ်ကာဘာကော့ဗ်ဖြစ်သည် ။ ကာဘာကော့ဗ်သည် မင်းလမ်း
တစ်ဖက် မိမိ၏ နောက်တန်း၌ ထိုင်နေသော လူသုံးဦးလည်း ၎င်းတို့
လေယာဉ်ခများကို အကြွေငွေစက္ကူများ ဖြင့် ပေးချေနိုင်ကြပါစေဟု
ဆုတောင်းမိသည် ။ သို့မဟုတ်ပါက လေယာဉ်မယ်လေးသည် ၎င်းတို့
အား မှတ်မိသွားနိုင်သည် ။

ကနေဒီလေဆိပ်မှ အဆက်အသွယ်သည် အကြွေ
လဲပေးရန်သိပ်အချိန်မရလိုက်ရှာပေ။ အမှားကလေး ဖြစ်သော်လည်း
သူ့အဖို့ စိတ်ခုစရာ ဖြစ်ရသည် ။ ဗိုလ်မှူးကာဘာကော့ဗ်သည် အသက်
၃၇ နှစ်တိုင်အောင် အသက် ရှင်နေခြင်းမှာ အမှားအယွင်း များများ
စားစား မလုပ်မိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်လေသည် ။

သူ့ဘေးရှိ တပ်ကြပ်ကြီး ရောဘတ်မိုရှက်ဗ်စကီးသည် ခေါင်း
နောက်လှန့်လျက် တခေါခေါနှင့် အိပ်မောကျနေသည် ။
တယ်လာဗစ်မြို့မှ လေယာဉ်ခရီးရှည်ကြီးပေါ်တွင် လည်း
ကာဘာကော့ဗ် မိုရှက်ဗ်စကီးတို့ သည် ၎င်းတို့ နောက်ဘက်မှာ
လူသုံးဦးကို လုံးဝ မသိချင်ဟန်ဆောင်နေခဲ့ကြသည် ။

စင်စစ်တွင် သူတို့ အားလုံး ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေရင်းချာများ
ဖြစ်ကြသည် ။ သူတို့ သုံးဦးသည် ကိုယ်လုံး တုတ်သော

မျက်နှာကြမ်းတမ်းသော လူကြီးများ ဖြစ်ပြီး ဝတ်စုံ ပွပွကြီးများကို ဝတ်ထားကြ၏။ သူတို့ သည် လူသတ်သမားများ ဖြစ်ကြသည် ။

ဘေရွတ်တွင် ဟာဖက်ဇ် နာဂျီးယားအား သတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီးနောက် သုံးရက်တိုင်တိုင် ကာဘာကော့ဗ်သည် ကောင်းစွာအိပ်ခွင့်မရသေးပေ။ အမေရိကန် မြို့တော်ကြီးသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အသေးစိတ်အစီရင်ခံ ရှင်းလင်းပွဲ ထိုင်ရဦးမည်။ ဘလက်စက်တင်ဘာ ဦးစီးအဖွဲ့စခန်းကို ဝင်တိုက်ခိုက်ရာမှ ရခဲ့သော ပစ္စည်းပစ္စယ များကို ပြန်လည် ဆန်းစစ် သရုပ်ခွဲပြီးနောက် တိပ်ခွေကို ဖွင့်ပြီးပြီးချင်း မိုဆတ်ဒ် အဖွဲ့ကြီးသည် ချက်ချင်းပင် လှုပ်ရှား တုံ့ပြန်ခဲ့ပေသည် ။ အမေရိကန် သံရုံး၌ ရုတ်တရက် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကာဘာကော့ဗ်အား စေလွှတ်လိုက်သည် ။

တယ်လာဗစ်မြို့အစည်းအဝေးတွင် အမေရိကန်နှင့် အစ္စရေးထောက်လှမ်းရေးတို့ နှစ်ဦးစလုံးက ကာဘာကော့ဗ်အား ဘလက် စက်တင်ဘာ၏ ခြိမ်းခြောက်မှု အမှန်တကယ် ဟုတ်မဟုတ်နှင့် အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းကူညီရန် စေလွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

ကာဘာကော့ဗ်အား တိကျ ရှင်းလင်းသော အမိန့်ကို ပေးလိုက်ကြ၏။

သို့သော် မိုဆတ်ဒ် အထက်အရာရှိပိုင်းက သူ့ကို ပိုမိုပြတ်သားသော ညွှန်ကြားချက်ကိုပါ တစ်ပါတည်း ပေးလိုက်ကြသည် ။ အာရပ်များကို လိုအပ်သလို ဖြစ်သည့် နည်းနှင့် တားဆီးကြရန်ဖြစ်သည် ။

ပင်တွမ်နှင့် စကိုင်းဟောက်ခ် ဂျက်လေယာဉ်များကို အစ္စရေးကို ရောင်းချရေး ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းများမှာ အထွတ်အထိပ်ရောက်နေချိန်ဖြစ်ရာ အာရပ်များကထိုရောင်းဝယ်မှုကို

အနောက်နိုင်ငံများ သို့ ရေနံလျှော့ချခြင်းဖြင့် ဆန့်ကျင်
ဖျက်ဆီးရန်ကြိုးပမ်းနေလေသည် ။ အစ္စရေးသည် ထိုလေယာဉ်များကို
မရှိမဖြစ် လိုအပ်၏။ သဲကန္တာရပေါ်မှ အစ္စရေး ဖင်တွမ်ဂျက်လေယာဉ်
တစ်စင်းမှ မဖြတ်သန်းသော နေ့တစ်နေ့မှ စပြီး အာရပ်တင့်ကားများ
လိုမ့်ဝင်လာကြပေမည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အတွင်း၌ ကြီးမားသော
သတ်ဖြတ်မှုကြီးတစ်ခု ပြုလုပ်လျှင် သူတစ်ပါးနှင့် မပတ်သက်လိုသော
အမေရိကန် တသီးပုဂ္ဂလ ဝါဒီများ ဘက်သို့ ဩဇာ အာဏာကို
အလေးထိုး ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပေမည်။ အမေရိကန်အနေဖြင့်
အစ္စရေးအား အလွန်စွန့်စားရသော ကူညီမှုမျိုးမပြုသင့်ပေ။ တော်ရုံ
တန်ရုံသာ ကူညီသင့်၏။

အမေရိကန်နှင့် အစ္စရေးပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာနများ သည်
ကာဘာကော့ဗ် နောက်ဘက်တွင် ထိုင်နေသော လူကြီးသုံးယောက်ကို
မသိကြပေ။ သူတို့ သည် ‘အမျိုးသားလေဆိပ်’အနီးရှိ တိုက်ခန်းတွင်
တည်းခိုကြပြီး ကာဘာကော့ဗ်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်သည် အထိ
စောင့်နေကြလိမ့်မည်။ လက်တွေ့တွင် ထိုသို့ ဖုန်းဆက်ခေါ်ရန်
မလိုအပ်ပါစေနှင့် ဟု ကာဘာကော့ဗ်ဆုတောင်းမိသည် ။ သူ့ဘာသာ
တစ်ယောက်တည်း တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ကြည့် လုပ်လိုက်ချင်သည် ။

သံတမန်များ ဝင်မရှုပ်ကြပါစေနှင့် ဟု လည်း မျှော်လင့်ရသည် ။
သံတမန်များ ရော၊ နိုင်ငံရေးသမားများကိုပါ သူ မယုံ။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ပြတ်သားသောလူ ဖြစ်သည် ။ သို့သော်အလွန်
အသိဉာဏ် အမြော်အမြင် ရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

ပေါ့ဆသော ဂျူးများ သည် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် သေဆုံးကြပြီး

အားနည်း ပျော့ညံ့သော ဂျူးများ သည် သံဆူးကြိုးနောက်ကွယ်သို့ ရောက်သွားကြရသည် ဟု ကာဘာကော့ဗ်ယုံကြည်သည် ။ သူသည် စစ်ဒဏ်ကို ကလေးဘဝက ကြုံတွေ့ခဲ့ရသူဖြစ်သည် ။ လက်ဗီးယားသို့ ဂျာမန်နများ ဝင်မလာမီနှင့် ရုရှားများ ၏ လက်ထဲ မကျရောက်မီ သူမိသားစုနှင့် အတူ ထွက်ပြေးခဲ့ရသည် ။

ထရီဘလင်ကာတွင် သူ့အဖေ ဆုံးသွားသည် ။ သူ့မိခင်ကြီးသည် သူနှင့် သူ့နှမတို့ အား အီတလီသို့ ခေါ်သွားစဉ် လမ်းခရီး၌ ဆုံးသွားပြန်သည် ။ ထရိစ်မြို့သို့ ရုန်းကန် ချီတက်သွားစဉ်က သူမသည် အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းခဲ့သော်လည်း သူမခန္ဓာကိုယ်က စိတ်နောက်သို့ မလိုက်နိုင်ခဲ့ပေ။

လွန်ခဲ့သော အနှစ်သုံးဆယ်က ထရိစ်မြို့သို့ အသွားခရီးကို ကာဘာကော့ဗ် ကောင်းစွာ သတိရနေသေး၏။ သူ့မျက်စိမြင်ကွင်းထဲမှ တွဲလွဲလှုပ်နေသော သူ့အမေ၏ လက်များ ၊ သူမ၏ ညစ်ပတ်စုတ်ပြတ်နေသာ အဝတ်အစားအောက်မှ အရိုးပေါ်နေသော တံတောင်ဆစ်နှင့် လက်မောင်း၊ လက်ဖျံများ ၊ ပြီးတော့ သူမ၏ မျက်နှာ၊ မြောင်းတစ်ခုထဲ၌ သူတို့ စုရုံးအိပ်နေကြစဉ် နေထွက်သည် နှင့် သူမသည် ကလေးများကို လာနှိုးလေ့ရှိသည် ။

ထရိစ်မြို့တွင် သူမသည် ဖိုင်ယွန်ဝါဒီ မြေအောက်အဖွဲ့ လက်ထဲသို့ ကလေးနှစ်ယောက်ကို လွှဲအပ်ပြီး လမ်းပေါ်ရှိ အိမ်တံခါးပေါက် တစ်ခုရှေ့တွင် သေဆုံးသွားခဲ့လေသည် ။

ဒေးဗစ်ကာဘာကော့ဗ်နှင့် သူ့နှမတို့ သည် ပါလက်စတိုင်းသို့ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ရောက်ရှိသွားကြပြီး ဆက်လက်ပြေးစရာမလိုအပ်တော့ချေ။ အသက်ဆယ်နှစ်အရွယ်တွင် ဒေးဗစ်သည် ပါလ်မာ့ချ်အဖွဲ့၏

ဆက်သားတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီး တယ်လာဗစ် ဂျေရုဆလင် လမ်းမပေါ်တွင် ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

၂၇ နှစ်လုံးလုံး စစ်တိုက်ခဲ့သူ ကာဘာကော့ဗ်သည် ငြိမ်းချမ်းရေး၏ တန်ဖိုးကို အခြားသူများ ထက် ပိုသိနေပေသည် ။ သူသည် အာရပ်များကို မမုန်းပါ။ သို့သော် အယ်လ်ဖာတာပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့ကြီးနှင့် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးခြင်းသည် အချည်းအနှီးသာ ဖြစ်သည် ဟု သူ ယုံကြည်၏။

ထိုအချက်ကို သူ၏ အထက်လူကြီးများ နှင့် ဆွေးနွေးထောက်ပြလေ့ရှိခဲ့သည် ။ အထက်လူကြီးက သူ့ကို ရံဖန်ရံခါမှ သာ ခေါ်ယူ အကြံပေး ဆွေးနွေးကြပေသည် ။

မိုဆတ်ဒ်အဖွဲ့ကြီးသည် ကာဘာကော့ဗ်အား ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိကောင်းတစ်ဦးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားသည် ။ သူ၏ တိုက်ခိုက်မှု ရာဇဝင်မှာ လေးစားလောက်ပေသည် ။ သူ့အား စားပွဲထိုင်အလုပ် ပေးအပ်ရန်မှာ လုံးဝ မသင့်လျော်ပေ။

သူသည် တာဝန်အ ရ လုပ်ဆောင်ရာ၌ ဘယ်တော့မှ ရန်သူ့လက်တွင်း အဖမ်းမခံရ။ ထို့ကြောင့် သူ့အား မိုဆတ်ဒ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးမှန်းမသိသာအောင် အတွင်းကျသော အဖွဲ့အစည်းများ နှင့် မပတ်သက်အောင် ဘေးဖယ်ထားကြသည် ။ သူသည် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး၏ လက်မောင်းကြီးတစ်ခုသဖွယ် လက်ဘနွန်နှင့် ဂျော်ဒန်ရှိ အယ်လ်ဖာတာ ပြောက်ကျား ခံတပ်စခန်းများကို ထပ်ခါတလဲလဲ ထုနှက် ဖျက်ဆီးလျက် ရှိနေပေသည်

။

မိုဆတ်ဒ်အဖွဲ့၏ အတွင်းအကျဆုံး အသိုင်းအဝန်းက သူ့ကို

‘နောက်ဆုံး အဖြေ’ဟု ခေါ်ကြ၏။ သူ့ရှေ့တွင် တော့ ထိုသို့ မည်သူမျှ မခေါ်ဝံ့ပေ။

အမျိုးသားလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်ရန်လမ်းကြောင်းအတိုင်းနေရာ ယူလိုက်သောအခါ လေယာဉ်တောင်ပံကြီး၏ အောက်ဘက်မှ ဝါရှင်တန်မြို့တော်၏ မီးရောင်များကို လှမ်းမြင်ရလေပြီ။ ဆလိုက်မီးမောင်းများ ထိုးထားသော ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ကက်ပီတော်လ် အဆောက်အအုံကြီးကို ကာဘာကော့ဗ် တွေ့ရသည် ။ အကြမ်းဖက်သမားများ သည် ကက်ပီတော်လ်ကို ပစ်မှတ်အဖြစ်ရွေးထားကြသလော။

ဝါရှင်တန်မြို့၊ အစွရေး သံရုံးရှိ အစည်းအဝေး ခန်းငယ်လေးထဲသို့ သံအမတ်ကြီး ယိုခင်မ်တဲလ်နှင့် အတူ ကာဘာကော့ဗ်ဝင်သွားသောအခါ လူနှစ်ယောက် ထိုင်စောင့် နေကြသည် ။ ကာဘာကော့ဗ်အားကြည့်နေရင်းအက်ဖ်ဘီအိုင်ကဆမ်ကော်လီသည် လွန်ခဲ့သောအနှစ်နှစ်ဆယ်က ဖို့ တင်းနင်းတပ်စခန်းမှ သူ၏ တပ်ရင်းမှူး ဖြစ်သော ရိန်းဂျား တပ်ဖွဲ့မှ ဗိုလ်ကြီးကို ပြန်မြင်ယောင်မိလေသည် ။

စီအိုင်အေမှ ‘ဖောင်လာ’ကား တစ်ခါမှ စစ်မှုမထမ်းဖူးပေ။ ကာဘာကော့ဗ်သည် ခွေးဘီလူးကြီးနှင့် တူသည် ဟု သူ ယူဆ၏။ ဖောင်လာရော၊ ကော်လီပါ ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ပတ်သက်သောအစီရင်ခံစာများ ၊ မှတ်တမ်းများကို ဖတ်ရှုလေ့ လာပြီး ဖြစ်ကြသည် ။ သို့သော် ၎င်းမှတ်တမ်းများ သည် ဖတ်ရှုလေ့ လာပြီး ဖြစ်ကြသည် ။ သို့သော် ၎င်းမှတ်တမ်းများ သည် ခြောက်ရက်စစ်ပွဲ၊ အောက်တိုဘာစစ်ပွဲနှင့် စီအိုင်အေ၏ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဌာနခွဲမှ

မှတ်တမ်း မိတ္တူ အများ အပြားသာ ပါဝင်ပေသည် ။
သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းများ လည်း ပါ၏။ ‘မစ်တလာ တောင်ကြား လမ်းမှ
ကျားကြီး ကာဘာကော့စ်’ဟု စာနယ်ဇင်းများက သူ့ကို
ကင်ပွန်းတပ်ပေးထားသည် ။

သံရုံးဧည့်ခံပွဲတစ်ခုမှ ညစာ စားပွဲဝတ်စုံနှင့် ပြန်ရောက်လာသော
သံအမတ်ကြီးတဲလ်က သူတို့ သုံးဦးကိုမိတ်ဆက်ပေးသည် ။

အခန်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်သွားသည် ။ ကာဘာကော့စ်က သူ၏
တပ်ရီကော်ဒါလေးမှ ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည် ။
ဒါလီယာအိုင်ယတ်ဒ်၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည် ။

‘အမေရိကန်ပြည်သူများ ရှင် ...’

တိပ်ခွေမှ စကားဆုံးသွားသောအခါ ကာဘာကော့စ်က
သူ့စကားလုံးကို တစ်လုံးချင်း ချိန်ဆ၍ ပြောသည် ။

‘ဘလက်စက်တင်ဘာက အဖွဲ့ဟာ ဒီမှာ လာတိုက်ခိုက်မယ်လို့
ကျွန်တော်တို့ ယူဆထားပါတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ သူတို့ တွေ
ဓားစာခံဖမ်းတာမျိုး၊ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးအပေးအယူလုပ်တာမျိုး
တော်လှန်ရေးပြဇာတ်ဆန်ဆန်မျိုး အပြုအမူတွေကို
လုံးဝလုပ်ကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ သူတို့ အနေနဲ့ လူအများကြီးကို
ထိခိုက် သေကျေပျက်စီးစေချင်ကြပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့
အားလုံးအော့နှလုံး နာအောင် လုပ်ချင်ကြတယ်၊ ဝေဒနာ ရစေချင်တယ်၊
ဒီစီမံကိန်းဟာ ခုဆို အတော်လေး ခရီးပေါက်နေပြီ။ ဒီမိန်းမဟာ
ဒီ အထဲမှာ အရေးပါတယ်၊ သူ ဒီနိုင်ငံမှာ ရှိနေမယ်လို့ ကျွန်တော်
ယုံကြည်ပါတယ်’

‘ဒါဖြင့် ဒီတိပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်း ခင်ဗျား ရထားပြီးရောပေါ့’

ဖောင်လာက ပြောသည်။ ။

‘သူတို့ ဒီနိုင်ငံမှာ လာတိုက်မယ်ဆိုတာလောက်ပဲကျွန်တော်တို့ သိတယ်။ ဒီတိပ်ခွေ ရှာတွေ့ခဲ့တဲ့ အခြေအနေအရ သိရတယ်။ သူတို့ အရင်ကလဲ ကြံစည်ပြီးပြီ’

ကာဘာဘာ့ဗ်က ပြောသည်။ ။

‘နာဂျီးယားကို ခင်ဗျားသတ်ပြီး သူ့အခန်းထဲက ဒီတိပ်ခွေကို ယူခဲ့တာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘သူ့ကို အရင် မမေးကြည့်ဘူးလား’

‘နာဂျီးယားကိုမေးနေလို့ ဘာမှ မထူးဘူး’

ဖောင်လာ ဒေါသထွက်သွားကြောင်း ဆမ်ကော်လီ သတိပြုမိသည်။ ။
ကော်လီက သူ့ရှေ့မှ ဖိုင်တွဲကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ ။

‘အဲဒီအခန်းမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းမဟာ ဒီတိပ်ခွေမှာ စကားပြောတဲ့ သူပဲလို့ ခင်ဗျား ဘာလို့ ယူဆသလဲ’

‘နာဂျီးယားဟာ ဒီတိပ်ခွေကို လုံခြုံအောင် ဝှက်ဖို့ အချိန်မရလိုက်ဘူး၊ သူဟာ ပေါ့ဆတဲ့ လူစား မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဒါကြောင့် လည်း သူ အသတ်ခံရတာပဲ’

ဖောင်လာက ပြောလိုက်သည်။ ။

‘နာဂျီးယားဟာ သေသင့်တာ ကြာပြီ၊ ဒီကောင့်ကြောင့် မြူးနစ်ကိစ္စ၊ လော့ဒ် လေဆိပ် သတ်ပွဲတွေ ဖြစ်ပွားခဲ့ရတာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ လည်း သတိမထားရင် အမေရိကန် ပြည်သူတွေရဲ့ ခြေထောက်တွေ၊ လက်တွေ

လေထဲ ပျံတက်သွားလိမ့်မယ်’

‘နာဂျီးယားသေသွားတာတောင်ဒီစီမံကိန်းကို
ဆက်လုပ်ကြလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျား ဘာလို့ ထင်သလဲ’

ကော်လီသည် စက္ကူညှပ်ကလေး တစ်ခုကို စိုက်ကြည့်နေရာမှ
မော့ကြည့်ပြီး ဖောင်လာ၏ အမေးကို ကြားဝင်ဖြေလိုက်သည်။ ။

‘တိပ်ခွေက သိပ်အန္တရာယ်ရှိလို့ ပေါ့၊ ဒီတိပ်ခွေကို အသံသွင်းကာ
နောက်ဆုံး အဆင့်ပဲ၊ အမိန့်အားလုံးပေးပြီးလောက်ပြီ၊ ဟုတ်သလား
ဗိုလ်မှူး’

ကာဘာဘော့စ်သည် ကော်လီအား ကျွမ်းကျင်သော စစ်ဆေး
မေးမြန်းသူ တစ်ဦးမှန်း ရုတ်ခြည်း သိလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒီစစ်ဆင်ရေးကို ဒီပြင် နိုင်ငံတစ်ခုမှာ အင်အားစုစည်း စီမံပြီး
နောက်ဆုံး အချိန်ကျမှ ဒီမှာ လာ အကောင်အထည် ဖော်ကြမှာ ပဲ၊
ဒီမိန်းမ ဒီနိုင်ငံမှာ အခြေစိုက် ရှိနေမယ်လို့ ခင်ဗျားဘာကြောင့်
ယူဆသလဲဗျာ’

ကော်လီက မေးသည်။ ။

‘နာဂျီးယား အခန်းကို စောင့်ကြည့်နေတာ အတော်ကြာပြီ၊
နာဂျီးယား အခန်းကို ဝင်တိုက်ချိန် မတိုင်ခင်ကရော၊
အဲဒီနောက်ပိုင်းရော ဘေရွတ်မှာ သူ့ကို မတွေ့မိဘူး၊ တိပ်ခွေက
စကားပြောသံကို မိုဆတ်ဒ်ရဲ့ ဘာသာစကား သရုပ်ခွဲပညာရှင်များက
ဆန်းစစ်ကြည့်ပြီးပြီ၊ သူဟာ ငယ်ငယ်က
ဖြဲ တိ သျှ လူ မျိုး တစ် ဦး လက် အောက် မှာ အင်္ဂလိပ် စကားပြော

သင်ခဲ့သူဖြစ်မယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ် နှစ်နှစ်လောက်ကတော့
အမေရိကန်နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ် စကားပြောဟန်ကို ထိတွေ့
အသုံးပြုတတ်လာခဲ့တယ်၊ အခန်းထဲမှာ အမေရိကန်ပြည်ဖြစ်
အဝတ်အစားတွေ တွေ့ရတယ်’

‘သူဟာ ဆက်သားတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်။ နာဂျီးယားဆီ
နောက်ဆုံး ညွှန်ကြားချက်တွေ ယူလာပေးတာပေါ့၊
ညွှန်ကြားချက်ဆိုတာ ဘယ်နေရာမဆို ပေးပို့လို့ ရတာပဲ’

ဖောင်လာက ပြောသည် ။

‘သူဟာ ဆက်သားဖြစ်ရင် နာဂျီးယား မျက်နှာကို မြင်ခွင့်ရမှာ
မဟုတ်ဘူး ၊ ဘလက် စက်တင်ဘာက သိပ်စည်းကမ်းကြီးတယ်၊ သူတို့
အေးဂျင့် အတော်များများ ဟာ ကိုယ့်အုပ်စုဝင်အချင်းချင်း တစ်ယောက်
နှစ်ယောက်ထက် ပိုပြီး သိခွင့်မရှိဘူး’

‘ဒီမိန်းမကို ခင်ဗျား ဘာလို့ သတ်မပစ်ခဲ့သလဲ ဗိုလ်မှူး’

ဖောင်လာက ကာဗာကော့ဗ်အား မကြည့်ပဲ မေးလိုက်သည် ။
အကယ်၍ ကာဘာကော့ဗ်အား ကြည့်နေလျှင် သူ ကြာကြာကြည့်ဝံ့မည်
မဟုတ်။

သံအမတ်ကြီးက ပထမဆုံးအကြိမ် စကားပြောလိုက်သည် ။

‘အဲဒီတုန်းက သူ့ကိုသတ်စရာ အကြောင်းမရှိဘူးလေ။
သူသတ်ပစ်ခဲ့ပါစေလို့ ခင်ဗျား ဆုမတောင်းစေချင်ဘူး
မစ္စတာဖောင်လာရယ်’

ကာဘာဘော့ဗ်က မျက်တောင်ခတ်လိုက်သည် ။ ဤလူများ သည်
အန္တရာယ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နာမေးလည်ကြပေ။ သူတို့ ကို သတိပေး

နှိုးဆော်၍ မရ။ ကာဘာဘော့ဗ်သည် ‘ဆိုင်နေ သဲကန္တာရ’ ကို ဖြတ်၍ မြို့များ ထဲ ဝင်လာသော အာရပ် စစ်တပ်များက ဂျူးများကို ကျွဲ နွားအုပ် မောင်းသလို မောင်းထုတ်နေပုံတို့ ကို မြင်ယောင်မိသည် ။ ဂျူးများ ဘက်မှ လေယာဉ်များ မရှိသောကြောင့် ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းပင်တည်း။ အမေရိကန်များ အထိ နာနေသောကြောင့် ပင်တည်း။ ဤမိန်းမကို သူ မသတ်ခဲ့မိသောကြောင့် ပင်တည်း။ သူ၏ အောင်ပွဲပေါင်း တစ်ရာသည် သူပါးစပ်ထဲ၌ ပြာမှုန့်များ ဖြစ်သွားလေပြီ။ ဤ မိန်းမကို သူက အရေးပါသူတစ်ဦး အဖြစ် မထင်မှတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ ခွင့်မလွှတ်နိုင်တော့ပေ။ ဘေရွတ် စစ်ဆင်ရေးသည် ရာနှုန်းပြည့် အောင်မြင်မှု မရှိခဲ့ပါ တကား။

ကာဘာဘော့ဗ်က ဖောင်လာ၏ ဖောင်းအစ်အစ်မျက်နှာကို
စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

‘ဟာဖက်ဇ် နာဂျီးယားရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင် မှတ်တမ်း ခင်ဗျားမှာ ရှိလား’

‘အယ်လ်ဖာဘာ စစ်ဗိုလ်တွေစာရင်းအရ ကျုပ်တို့ ဖိုင်တွေထဲမှာ တော့ သူ ပါတာပဲ’

‘သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိ အပြည့်အစုံကို ကျွန်တော့် အစီရင်ခံစာမှာ ပူးတွဲထည့်ပေးထားတယ်၊ ဓာတ်ပုံတွေကို ကြည့်ပါ၊ မစ္စတာဖောင်လာ၊ နာဂျီးယားရဲ့ စောစောပိုင်းက စီမံကိန်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ရိုက်ယူခဲ့တဲ့ ပုံတွေပါ’

‘အို ... ရက်စက်ကြမ်းတမ်းမှုတွေကို ကျုပ် မြင်ဖူးပါတယ်’

‘ဒါမျိုးတော့ ခင်ဗျား မတွေ့ဖူးသေးပါဘူးဗျာ’

ကာဘာဘော့ဗ်က အသံကိုမြင့်၍ ပြောလိုက်သည်။ ။

‘နာဂျီးယား သေသွားပြီပဲ၊ ဗိုလ်မှူး ကာဘာဘော့ဗ်’

‘ဒါနဲ့ တင် မပြီးပါဘူး မစ္စတာ ဖောင်လာ၊ ဒီမိန်းမကို ရှာမတွေ့ရင် တလက်စက်တင်ဘာ အဖွဲ့က ခင်ဗျားရဲ့ နှာခေါင်းကို ခင်ဗျားရဲ့ အူခွေထဲ ပွတ်ချပစ်လိမ့်မယ်’

ဖောင်လာကသံအမတ်ကြီးအားကြားဝင်စေလိုဟန်ဖြင့် လှမ်းကြည့်သည် ။ သံအမတ်ကြီး ယိုခင်မိ၊ တဲလ် က ကာဘာဘော့ဗ်ဘက်မှ ရပ်တည်နေ၏။

‘ခင်ဗျား ကျွန်တော်ပြောသာတာယုံစမ်းပါ၊ မစ္စတာဖောင်လာ’

‘ခင်ဗျား ဒီမိန်းမကို နောက်တစ်ခါ ထပ်တွေ့ရင် မှတ်မိပါ့မလား ဗိုလ်မှူး’

ကော်လီက မေးသည် ။

‘မှတ်မိတာပေါ့’

‘သူ ဒီမှာ အခြေစိုက်နေတယ်ဆိုရင် ဘေရုတ်ကို ဘာလို့ သွားရမှာ တုန်း’

‘သူ ဒီမှာ မရနိုင်တာ တစ်ခု လိုအပ်နေလို့ ပေါ့၊ နာဂျီးယားတစ်ယောက်သာ ယူပေးနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု လိုနေလို့ ၊ အဲဒီပစ္စည်းကို နာဂျီးယား သေချာပေါက် ယူပေးဖို့ သူ့ကိုယ်တိုင် သွားပြောမှ ဖြစ်မယ့် အခြေအနေ ရှိလို့ပါပဲ’

မိမိ စကားက မရေရာလှကြောင်း ကာဘာဘော့ဗ် သူ့ဘာသာရိပ်မိ၏။ ‘တစ်စုံတစ်ခု’ဆိုသော ဝေါဟာရကို သုံးကြိမ်တိုင်

ဆက်တိုက် ပြောမိခြင်းကိုလည်း သူ့ဘာသာ မကျေနပ်။

ဖောင်လာက စကားဟသော်လည်း ကော်လီက
ကြားဖြတ်ပြောသည် ။

‘သေနတ်တွေတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

‘ဒီကို သေနတ်တွေ ယူလာရင် မီးသွေး ထွက်တဲ့
နာရာကာဆယ်လ်မြို့ကို မီးသွေး သွားရောင်းသလို ဖြစ်မှာ ပေါ့’

ဖောင်လာက ပြောသည် ။

‘ပစ္စည်းကိရိယာတစ်ခုခု၊ ဒါမှ မဟုတ် တခြား
အဖွဲ့ငယ်တစ်ခုဆက်သွယ်ဖို့ ၊ ဒါမှ မဟုတ် အထူး လျှို့ဝှက်
စေလွှတ်ထားတဲ့ အေးဂျင့်တစ်ဦးဦးဖြစ်မယ်၊ ဒါပေမဲ့
အေးဂျင့်တစ်ယောက်သုံးဖို့ သူ လိုအပ်မယ် မထင်ပါဘူး၊ ဒီနိုင်ငံမှာ
အာရပ်နိုင်ငံသူလျှို့ဝှက် သိပ်မစားသာပါဘူး’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ သံရုံးက တောက်တိုမယ်ရ အလုပ်သမားဟာ
အမှိုက်ခြင်းထဲက စာရွက်စာတမ်းတွေ သူတို့ ကိုရောင်းနေကျပဲ၊
သူကလည်း သူတို့ တွေရဲ့ တောက်တိုမယ်ရ အလုပ်သမားဆီက
စက္ကူစုတ်တွေ ပြန်ဝယ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ အမှိုက်ခြင်းထဲမှာ တော့
အကြွေးတောင်းစာတွေနဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ (လိင်ကိစ္စသုံး)
ရော်ဘာပစ္စည်းကြော်ငြာတွေ ပါလာတတ်တယ်’

နောက်နာရီဝက် အကြာတွင် အစည်းအဝေး
ပြီးဆုံးအမေရိကန်နှစ်ဦး ပြန်ရန် ထလိုက်ကြသည် ။

‘ကျွန်တော် ဒီကိစ္စကို (စီအိုင်အေဌာနချုပ်ရှိရာ)
လင်ဂလေအေဂျင်ဒါထဲ မနက်ကျ ပါသွားအောင် လုပ်လိုက်ပါ့မယ်’

ကော်လီက ပြောသည်။ ။

‘တကယ်လို့ ခင်ဗျား အနေနဲ့ ကျွန်တော် လုပ်ပေး ...’

ဖောင်လာက ကြားဝင်ပြန်သည်။ ။

‘ခင်ဗျားရဲ့ သတင်းပို့ချက်နဲ့ တိပ်ခွေရတာ လုံလောက်ပါပြီ ဗိုလ်မှူး ကာဘာကော့စ်’

အမေရိကန်နှစ်ဦး သံရုံးမှ ပြန်ထွက်လာသောအခါ မနက်သုံးနာရီ ရှိလေပြီ။

‘အာရပ်တွေ လာနေပြီ၊ အာရပ်တွေ လာနေပြီ’

ဖောင်လာက မော်တော်ကားများ ဆီ လျှောက်သွားစဉ်ကော်လီအား ပြောလိုက်သည်။ ။

‘ခင်ဗျား ဘယ်လို သဘောရသလဲ’

‘နက်ဖြန်ကျဒီကိစ္စနဲ့ ခင်ဗျား ‘မျက်လုံးပြာဘင်နက်’ ကိုအချိန်ကုန်အောင် ဒုက္ခသွားပေးမှာ ကျုပ် မနာလို မဖြစ်မိပါဘူးဗျာ၊ ဒီ ကိစ္စ မှာ ချွတ်ယွင်းချက်ရှိရင် စီအိုင်အေတော့ မပါပါရစေနဲ့ ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုထဲမှာ တော့ ဘာမှ ဗရုတ်ဗရက်မလုပ်ချင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ရဲ့ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဌာနခွဲက သတင်းထူးရရင် ခင်ဗျားကို အသိပေးပါ့မယ်’

‘ခင်ဗျားခုန သံရုံးထဲမှာ ဘာလို့ ရွစိရွစိ ဖြစ်နေတာလဲ’

‘ကျုပ် စိတ်ကုန်လွန်းလို့ ၊ ကျုပ်တို့ တွေအစွဲရေးတွေနဲ့ လန်ဒန်ရောမ၊ ပဲရစ်၊ ပြီးတော့ တိုကျိုမှာ တောင် အလုပ်တွဲလုပ်ခဲ့ဖူးပြီ၊ အာရပ် တစ်ကောင်ကို သူတို့ အတွက် လက်ညှိုးထိုးပြပေးရင်

ဒီကောင်တွေက ဒီအာရပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဘယ်သူတွေလဲလို့ ခဏတဖြုတ် စောင့်ကြည့်ပြီး အားလုံးကို အပြတ် ရှင်းပစ်တာပဲ။ ကျုပ်တို့ က ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းနဲ့ ကျန်ခဲ့တာချည်းပဲ’

‘ကာဘာကော့ဗ်ကို သူတို့ လွှတ်လိုက်စရာ မလိုပါဘူး’

‘ခု လွှတ်လိုက်တော့ ဘာတတ်နိုင်လဲ၊ ခုနက သံရုံးမှာ သံမှူးကြီး ဝိုက်စံမင်းကို မတွေ့ခဲ့ရဘူး၊ မဟုတ်လား၊ သူထောက်လှမ်းရေးကိစ္စတွေ လုပ်ရတာ ကျုပ်တို့ သိသားပဲ၊ ဖင်တွမ် ဂျက်လေယာဉ် ရောင်းဝယ်ရေး ကိစ္စမှာ ပူးတွဲဆောင်ရွက်နေတယ်၊ သူတို့ က ဒီကိစ္စ နှစ်ခုကို တရားဝင် မဆက်စပ်ချင်ကြဘူး’

‘ခင်ဗျား နက်ဖြန် လင်ဂလေကို သွားမှာ လား’

‘သွားမှာ ပေါ့၊ ကာဘာကော့ဗ်ကြောင့် ခင်ဗျား ဒုက္ခမရောက်ပါစေနဲ့

,

ကြာသပတေးနေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ဗာဂျီးနီးယား ပြည်နယ် လင်ဂလေမြို့ရှိ စီအိုင်အေ ဌာနချုပ်ရှိ ခဲသတ္တုဖြင့် ကာရံထားသော ပြတင်းပေါက် လုံးဝ မရှိသော အခန်းထဲ၌ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ပေါင်းစုံမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ အစည်းအဝေးထိုင်လေ့ရှိ၏။

ထိုအဖွဲ့များမှာ စီအိုင်အေ၊ အက်(ဖ်)ဘီအိုင်၊ အမျိုးသားလုံခြုံရေး အေဂျင်စီ (အင်-အက်စ်-အေ)

လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အမျိုးသားကင်းထောက်ရုံးနှင့်
ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်များ ၏ စစ်ဘက် ထောက်လှမ်းရေး အကြံပေး
အရာရှိများ ဖြစ်ကြသည်။ ။

လိုအပ်သောအခါ အထူး ကျွမ်းကျင်သော
ပညာရှင်များကိုပါခေါ်ယူတတ်သည် ။ အစည်းအဝေးအစီအစဉ်၌
အကြောင်းအရာ (၁၄)ခု ပါဝင်သည် ။ ဆွေးနွေးစရာကိစ္စ များ စွာရှိ၏။
အချိန်ကို ကန့်သတ်ထားသည် ။

ကော်လီက ဆယ်မိနစ်၊ ဖောင်လာက ငါးမိနစ် စကားပြောကြသည်
။ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးနှင့် နိုင်ငံသား မှတ်ပုံတင်ရုံးမှ ကိုယ်စားလှယ်က
သူတို့ လောက် ကြာကြာ မပြောပေ။

ကော်လီ အစည်းအဝေးမှ ပြန်ရောက်လာသောအခါ
ကာဘဘော့ဗ်သည် အက်ဖ်ဘီအိုင် ဌာနချုပ်ရှိ ကော်လီ၏
ရုံးခန်းလေးထဲ၌ ထိုင်စောင့်နေသည် ။

‘ခင်ဗျား လာတဲ့ အတွက် ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊
အစိုးရကလည်း ခင်ဗျားတို့ သံအမတ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်တယ်၊
ကယ်လာဗစ်သံရုံးက ကျွန်တော်တို့ သံအမတ်ကြီးကလည်း
ယီဂယ်လ်အယ်လွန်ကို ကျေးဇူးတင်စကား သွားပြောလိမ့်မယ်’

ကော်လီက ပြောလိုက်သည် ။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး ကဲ ...ခု ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလဲ’

‘ဘာမှ လုပ်စရာ သိပ်မရှိဘူး၊ ဖောင်လာကကိုင်ရိုအသံလွှင့်ဌာနနဲ့
ဘေရွတ် အသံလွှင့်ဌာနက အသံဖမ်းယူခဲ့တဲ့ တိပ်ခွေတွေကို
ယူလာတယ်၊ အဲဒီက ခြိမ်းခြောက် ပြောဆိုမှုတွေ အားလုံးဟာ ဘာမှ

အရာမရောက်ပါဘူးလို့ သူပြောတာပဲ။ စီအိုင်အေကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ တိပ်ခွေက အသံလှိုင်းတွေကို ပုံနှိပ်ထုတ်ယူပြီး ဖောင်လာ တိပ်ခွေက အသံလှိုင်းပုံစံတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်နေကြတယ်’

‘ခုတိပ်ခွေက ခြိမ်းခြောက်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ သူတို့ စစ်ဆင်ရေးပြီးမှ သုံးဖို့ သွင်းထားတာ’

‘စီအိုင်အေဟာ လက်ဘနွန်က သတင်း ဇာစ်မြစ်တွေနဲ့ ပြန်စစ်ဆေး စုံစမ်းနေတယ်’

‘လက်ဘနွန်မှာ စီအိုင်အေဟာ ကျုပ်တို့လိုပဲ၊ ကျုပ်တို့ သတင်းဝယ်တဲ့ လူတွေဆီက သောက်သုံးမကျတဲ့ သတင်းတွေကို ဝယ်နေကြတာပါ။ သတင်းစာတွေထက် နှစ်နာရီစောတဲ့ သတင်းမျိုးပေါ့’

‘တစ်ခါတလေတော့လည်း နှစ်နာရီတောင် မရှိဘူး၊ လောလောဆယ် ခင်ဗျား ဓာတ်ပုံတွေ ကြည့်ချင် ကြည့်နိုင်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဖိုင်တွဲမှာ ဇူလိုင်(၅)ရက်နေ့ လှုပ်ရှားမှုမှာ ပါခဲ့တယ်လို့ ယူဆရတဲ့ အယ်လ်ဗာတာ နောက်လိုက် (၁၀၀)လောက်ကို ရထားတယ်၊ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး ဌာနကတော့ အတိအလင်း မကြော်ငြာပေမယ့် မသင်္ကာဖွယ် ဝင်ရောက်နေထိုင်ကြတဲ့ အာရပ်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖိုင်လည်း ရှိတယ်၊ အဲဒီအတွက်တော့ ခင်ဗျား နယူးယောက်ကို ကိုယ်တိုင် သွားရလိမ့်မယ်’

‘ခင်ဗျားတို့ အမိန့်အာဏာအရ အကောက်ခွန် ဌာနတွေအားလုံးကို သတိပေးနှိုးဆော် ခိုင်းလိုက်ပြီလား’

‘လုပ်ပြီးပြီ၊ ဒါစိတ်အချရဆုံးပဲ အလုပ်ကြီးတစ်ခုအတွက်တော့ သူတို့ ဗုံးသုံးဖို့ ကြံထားရင် ပြည်ပကနေ ခိုးသွင်းကြရမှာပဲ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်အတွင်း ဇူလိုင်(၅)ရက် လှုပ်ရှားတဲ့ အဖွဲ့နဲ့ ဆက်နွှယ်နေတဲ့

ဗုံးပေါက်ကွဲမှု အငယ်စားလေး သုံးခု ရှိခဲ့တယ် နယူးယောက်မြို့က အစွဲရေးရုံးသုံးခုမှာ ပေါက်တာပဲ။ အဲဒီကနေ ...’

‘ပထမတစ်ကြိမ်က ပလတ်စတစ်တစ်ဗုံး၊ နောက်နှစ်ကြိမ်က ဒိုင်းနမိုက်နဲ့ ခွဲတာ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျား တစ်ကွက်မှ မျက်ခြည်မပြတ်ပါကလား၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနိုင်ငံမှာ ပလတ်စတစ်ဗုံးတွေ သိပ်မပေါ်ဘူး၊ ဒိုင်းနမိုက်တွေ တန်းလန်း ဆွဲပြီး လမ်းသလားလို့ လဲ မဖြစ်ဘူး၊ နိုက်တြိုဂလစ်ဆလင်းကို ဖော်စပ်ရင်းနဲ့ ပေါက်ကွဲပြီး အသေမခံဝံ့ကြပါဘူး’

‘ဇူလိုင်(၅)ရက် လှုပ်ရှားမှုမှာ အပျော်တမ်းလုပ်တဲ့ ငနဲ့တွေ့အများကြီး ပါနေတယ်၊ ဒီအလုပ်အတွက် နာဂျီးယားဟာ ဒီကောင်တွေကို စိတ်ချ လွှဲအပ်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ လက်နက်ပစ္စည်းက တသီးတခြား ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ခု ဒီမှာ ရောက်မနေသေးရင်သူတို့ ခိုးသွင်းလာမှာ ပဲ’

ကာဘာဘော့ဗ်သည် ပြတင်းပေါက်နားသို့ ထ,သွား၏။

‘ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ အစိုးရက ကျွန်တော့်ကို သူတို့ ရဲ့ ဖိုင်တွဲတွေ ကြည့်ခွင့်ပေးပြီး ဗုံးတွေ ခိုးသွင်းလာမယ့် ကောင်တွေကို စောင့်ကြည့်ဖို့ အကောက်ခွန်ဌာန အားလုံးကို နှိုးဆော်ထားပေးတယ်ပေါ့၊ ဒါပဲ လား’

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗိုလ်မှူး၊ ကျွန်တော်တို့ လောလောဆယ်ရရှိထားတဲ့ သတင်း အချက်အလက်အရ ဒီလောက်ပဲ လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်’

‘ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန မပါဘူးနော်’

ကော်လီက ပြောသည်။ ။

‘အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းက
အာရပ်တွေ အမေရိကန်မှာ လုံးလုံးလာတိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်လို့
မထင်ကြဘူးမဟုတ်လား ကော်လီ’

‘ဟုတ်တယ်၊ အာရပ်တွေ ဒီလောက်ထိ လုပ်ရဲလိမ့်မယ်လို့ ကို
မထင်ကြဘူးဗျ’

ဆမ်ကော်လီက အားလျှော့စွာဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။ ။

အခန်း(၄)

ထိုအချိန်တွင် လက်တီးရှား ကုန်တင် သင်္ဘောကြီးသည် အာဇီဒ်ကျွန်းစု(ပေါ်တူဂီ) နှင့် နယူးယောက်မြို့တော်ကြီးဆီသို့ ခုတ်မောင်းလျက် ရှိသည် ။ သင်္ဘောဝမ်းဗိုက်ဦးပိုင်းထဲ အတွင်းကျဆုံး သိုလှောင်ခန်းထဲတွင် ပလတ်စတစ်ဗုံးပြုလုပ်မည့် ပလတ်စတစ်ပေါင် ၁၂၀၀ ကို ထည့်ပြီး သော့ခတ်ထားပေသည် ။

ထိုသေတ္တာများ ဘေးတွင် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်မည်းနေသည့် အမှောင်ထုထဲ၌ အလီဟာဆန်သည် သတိမရတစ်ချက် ရတစ်ချက်နှင့် လဲနေသည် ။ ကြွက်ကြီးတစ်ကောင်သည် သူ့ဗိုက်ပေါ်မှ ဖြတ်၍ မျက်နှာဆီသို့ ပြေးတက်သွားသည် ။ ဟာလဆန်အား (ရေယာဉ်မှူး) ကပ္ပတိန် ကာလ်မဲလ်လာမိုဆိုက ဝမ်းဗိုက်သို့ သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်ပြီးနောက် သုံးရက်လုံးလုံး ဤသို့လဲနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

သူ စောင့်ဦးမှ ဖြစ်မည်။ ဟာဆန်၏ ဘယ်လက်ထဲတွင် ကပ္ပတိန်လာမိုဆိုအား သေတ္တာများကြား၌ အငိုက်ဖမ်းမိစဉ်က ပစ်ချခဲ့သော သံတူရွင်းကြီး ရှိနေသည် ။

သူ၏ ညာဘက် လက်တွင် ကား နောက်ကျမှ ဆွဲထုတ်ဖြစ်ခဲ့သည့် ဝေါလ်တာပီပီကေ ပစ္စတိုရှိသည် ။ ယခုမှ သေနတ်ပစ်၍ မဖြစ်တော့ပြီ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် ကြားသွားနိုင်၏။ အကယ်၍

ဤသို့လှောင်ခန်းထဲသို့ လာမီဆို နောက်တစ်ခါပြန်ဝင်လာလျှင် မိမိအား
သေပြီဟု ယူဆပေလိမ့်မည်။

ကြွက်နှာခေါင်းက ဟာဆန်၏ မေးစေ့ကို
လာထိလုနီးပါးဖြစ်နေသည် ။ ဟာဆန်၏ အသက်ရှူသံက
ကြွက်နှုတ်ခမ်းမွှေးများကို ထောင်သွားစေ၏။ ဟာဆန်သည်
သံတူးရွင်းဦးချွန်နှင့် ကြွက်၏ ကိုယ်ကို ထိုးပစ်လိုက်သည် ။
ကြွက်သည် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြေးသွားသည် ။

မိနစ် အနည်းငယ် ကြာသွား၏။

လှုပ်ရှားသံ တစ်ခု။ သူ့ဘောင်းဘီ ခြေထောက် အတွင်းမှ ဖြစ်သည် ။ သူ၏ ခါးအောက်ပိုင်းမှာ ဘာမှ ခံစားမှုမရှိတော့ပေ။ ထိုအတွက် သူ ဝမ်းသာ၏။

သူ့ကိုယ်သူသတ်ပစ်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြလျက်ရှိသည်။
 ဝေါ(လ်)တာပီပီကေကို နားထင်နားသို့ ကပ်၍ ပစ်ရန် သူ့မှာ
 ခွန်အားကျန်ရှိသေးသည်။ မိုဟာမက်ဖာဆေးလ် လာလာချင်း
 သူခလုတ်ဆွဲလိုက်မည်။ ထိုအချိန်တိုင်အောင် သေတ္တာများကို
 စောင့်ကြပ်ပေးရန် သူ့မှာ တာဝန်ရှိ၏။

အမှောင်ထဲ၌ သူ မည်မျှကြာကြာ လဲနေမှန်း သူမသိ။
ယခုတစ်ကြိမ်တော့ သူ့ဦးနှောက်က မိနစ်အနည်းငယ်သာ
ကြည်လင်လိမ့်မည်။ စဉ်းစားရမည်။ လက်တီရှား သင်္ဘောကြီးသည်
အာဇီး(စ်) ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရန် သုံးရက်အလိုတွင်
ကပ္ပတိန်အာမိဆိုအား ဤသေတ္တာများကို လျှောက်မွှေရန် ကြံနေစဉ် သူ
တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။

နိုင်ငံဘာ ၂- ရက်နေ့တွင် ကြိုတင် စီစဉ်ထားသည့် အတိုင်း

အာဇီ(စ်) ဆိပ်ကမ်းမှ ဟာဆန်၏ ကြေးနန်းကို မရလျှင် ဖာဆေးလ်အဖို့
လက်တီရှား ပြန်မထွက်မီ အလုပ်လုပ်ရန် အချိန်နှစ်ရက် ရပေမည်။
အာဇီ(စ်)သည် နယူးယောက်သို့ မရောက်မီနောက်ဆုံး
ဆိပ်ကမ်းဖြစ်ပေသည် ။

ဖာဆေးလ် လုပ်ဖြစ်ပါစေ၊ ငါ့တာဝန်မပျက်စေရဘူး။
လက်တီရှားသင်္ဘော၏ အင်ဂျင်ဟောင်းကြီးများ ၏
လှုပ်ရှားမှုတိုင်းသည် ဟာဆန် ဦးခေါင်း အောက်ရှိ
သစ်သားပျဉ်ချပ်များကို တုန်ခါလျက် ရှိစေ၏။

သူ့ မျက်လုံးများ တွင် အနီရောင် လှိုင်းငွေ့များ
ပျံ့လွင့်လာလျက်ရှိသည် ။ ဒီဇယ်အင်ဂျင်သံများကို အာရုံစိုက်
နားထောင်သည် ။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်၏ သွေးခန့်သံပေလား။

ဟာဆန် လဲကျနေရာမှ အထက်ပေ(၆၀)၌ ကပ္ပတိန် ဆာမိုဆိုသည်
သူ့အခန်းထဲတွင် ‘ဆာပိုရာ’တီယာပုလင်းကိုမော့ရင်း ရေဒီယိုမှ သတင်း
နားထောင်လျက်ရှိ၏။ လက်ဘနွန်စစ်တပ်နှင့် ပြောက်ကျား
တိုက်ခိုက်နေကြပြန်ပြီ။ ကောင်းတယ်။ နှစ်ဘက်စလုံး နာမှာပဲ၊
ကောင်းတယ်။

လက်ဘနွန်က ကောင်တွေက သူ့စာရွက်များကို
ကြည့်ပြီးခြိမ်းခြောက်ကြသည် ။ ပြောက်ကျားများက သူ့
အသက်အန္တရာယ်ကို ခြိမ်းခြောက်ကြသည် ။ ဘေရွတ် (သို့မဟုတ်)
တိုင်ရာ (သို့မဟုတ်) တိုဘရပ်သို့ ရောက်လျှင်တော့ နှစ်ကောင်စလုံးကို
ရှင်းပစ်ရမည်။ ပြောက်ကျားများ နှင့်
လက်ဘနွန်အကောက်ခွန်အရာရှိများ သိပ်မကွာခြားလှ။

ပြောက်ကျားများ နှင့် ပူးတွဲကူညီဖို့ သူ စိတ်ထက်သန်နေပြီ။

သေတ္တာများ ကြားတွင် ဟာဆန်နှင့် ပက်ပင်း တိုးမိခဲ့ပြီး ကတည်းက သူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ။ ဘေရွတ်သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ဖာဆေးလ်နှင့် အဖွဲ့သည် သူ့နောက်သို့ လိုက်လာကြမည်။

လက်ဘနွန် အစိုးရသည် ဘုရင်ဟူစိန် ထံမှ သတင်းရပြီး ပြောက်ကျားများကို နှင်ထုတ်ပစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါကျလျှင် သူ အကြွေးပေးဆပ်ရန် ဂိုဏ်းတစ်ခုတည်းသော ကျန်လိမ့်မည်။ သူ အတော်စိတ်ကုန်မိသည်။ ။

‘သူ့ကို ခေါ်သွားစမ်း’

‘သေနတ်တွေ ယူခဲ့’

‘ဘာမှ မပြောနဲ့’

ကျုပ် နှုတ်လုံဖို့ လိုကြောင်း သိပါတယ်၊ ကျုပ် ဒီလောက်မအပါဘူး။ တစ်ခါကလည်း လက်တီရှား၏ သင်္ဘောနံရံတွင် ထပ်ထားသော ‘လင်းပက်’ မိုင်းဗုံးတစ်လုံးကို ဖောက်ခွဲရန် စနက်တံတပ်လျက် တွေ့ခဲ့ရသည်။ ။ ပြောက်ကျားများ ၏ တောင်းဆိုချက်များကို ငြင်းဆိုလျှင် ဖောက်ခွဲခံရမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်၏။

လာမီဆိုသည် ကိုယ်လုံး ကြီးမားသော၊ အမွေး အမှင် ထူသောလူကြီးဖြစ်သည်။ ။ သူ့ကိုယ်နဲ့ကြောင့် သူ့တပည့်သင်္ဘောသားများ မျက်ရည် ကျကုန်တတ်၏။ သူ့ကိုယ် အလေးချိန်ကြောင့် သူ့အိပ်စင်မှာ ကြမ်းပေါ်ထိ ညွတ်ကျလာတတ်၏။

ဆာပိုရာဘီယာပုလင်း အသစ်၏ အဖုံးကို သွားနှင့် ကိုက်ဖွင့်ပြီး မော့ချလိုက်သည်။ ။ သူ့မျက်လုံးများက နံရံပေါ်၌ တပ်ထားသော အီတလီမဂ္ဂဇင်းထဲမှ ညစ်ညမ်းသော ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ကြည့်နေသည်။ ။

ထိုနောက် အိပ်စင်ဘေး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ
မယ်တော်မာရီရုပ်တုလေးကို ကောက်ယူပြီး ရင်ဘတ်ပေါ်
ထောင်ထားလိုက်သည်။ ။ ရုပ်တုလေး၏ ဇာစ်မြစ်ကို သူ သိသိချင်း
စားနှင့် စမ်းလိုက်သောကြောင့် အပွန်းအပဲ့များ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

လာမိဆိုသည့် ဗုံးများကို ငွေဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပေးမည့် နေရာ
သုံးခုကို သိထားသည်။ ။

ဆုလာဘ်လည်း ရဦးမည်။ အမေရိကန်များ နှင့် အလုပ်လုပ်လျှင်
အခြား အကျိုးကျေးဇူးများ လည်း ခံစားရမည်ဖြစ်ကြောင်း လာမိဆို
သိ၏။ သူ့အပေါ် အမေရိကန်အကောက်ခွန်ဌာနက ငြိုငြင်မှုများကို
မေ့ပစ်လိုက်ကြလိမ့်မည်။

လာမိဆိုသည် ပစ္စည်းတင်သွင်းသူ ဘင်ဂျမင်မြူဇီ အပေါ်ခေါင်းပုံ
ဖြတ်လိုသောကြောင့် ဤသေတ္တာများကို ကိုယ်တိုင်ဖွင့်ကြည့်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ။ သူ မည်မျှ တောင်းဆိုရမည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ရန် ပစ္စည်း
တန်ဖိုးကို အတိအကျကို သိထားဖို့ လိုသည် မဟုတ်လား။

လာမိဆိုသည် မြူဇီ၏ ကုန်ပစ္စည်းများကို တစ်ခါမှ အလွဲသုံးစား
မလုပ်ဖူးခဲ့ပေ။ မြူဇီတစ်ယောက် လုပ်ငန်း ဖျက်သိမ်းတော့မည်ဟု
အရှေ့အလယ်ပိုင်း၌ ကောလာဟလ သတင်းဖွက်နေသည်။ ။

သို့ဆိုလျှင် မြူဇီ၏ မတရားဝင်ငွေများ ဆိုးရွားစွာ
လျော့နည်းသွားမည်။ ဒီတော့ လာမိဆိုသည် တတ်နိုင်သမျှ များများ
စားစား ရအောင် ခေါင်းပုံဖြတ်နိုင်မှ ဖြစ်မည်။

ပထမတော့ အယ်(လ်)ဗာတားများ ထံမှ မြူဇီ
ဝယ်ယူတင်သွင်းနေကျဖြစ်သည့် ‘ဟာရှစ်’ဆေးခြောက်များ
တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး ဖြစ်မည်ဟု လာမိဆို ယူဆခဲ့သည်။ ။ သို့သော်

ပလတ်စတစ်ဗုံးများကို တွေ့ခဲ့ရပြီး၊ ဟာဆန်နှင့် ပက်ပင်းတိုးမိသည်။ ။

ဟာဆန်သည် အရူးတစ်ယောက်ပီပီ သေနတ်ဆွဲရန် ကြံသည်။ ။
ပလတ်စတစ်ဗုံးသည် အန္တရာယ်ကြီးမားသော လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ ။
မူး ယ ခ် ဆေး ဝါး လုပ် င န်း မှာ လို တစ်ယောက်အပေါ်
တစ်ယောက်အကျပ်ကိုင်၍ မရ။

လာမီဆိုသည် မြူဇီနှင့် ပြောက်ကျားများ ပြဿနာ
ကြည့်ရှင်းကြပါစေဟု မျှော်လင့်ထားသည်။ ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ပလတ်စတစ်ဗုံးများ အပေါ် သူ အမြတ်ထုတ်၍ ရမည်။ သူ
သေတ္တာများကို မွေနှောက်ခြင်းကြောင့် မြူဇီက မိမိအား
ဒေါပွဦးမည်ကား သေချာသည်။ ။

လောလောဆယ်တော့ မိမိ ရောင်းချရမည့် ပစ္စည်းကို စာရင်း
ပြုစုပြီး မလိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို ဖယ်ထုတ်ရမည်။

ဟာဆန်အား ချက်ကောင်းထိအောင် ပစ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း လာမီဆို
သိ၏။ ဟာဆန်အား အသက်ထွက်ဖို့ အချိန်များ စွာပေးခဲ့သည်။ ။
အာဇီဇ် ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာပြီး နောက်တွင် ဟာဆန်၏ အလောင်းကို
ရေထဲ ပစ်ချခဲ့ရုံသာ ရှိ၏။

မိုဟာမက် ဖာဆေးလ်သည် ဘေရွတ်မြို့ ကြေးနန်းရုံးတွင်
တစ်နေ့လုံး တစ်နာရီ တစ်ခေါက်ကျ မိမိအတွက် ကြေးနန်း
ရောက်မရောက် သွားမေးလျက် ရှိသည်။ ။

အာဇီဝ်မှ ဟာဆန်၏ ကြေးနန်းသည် လမ်းခရီး၌ နှောင့်နှေးမှု
ရှိနေမည်ဟု ပထမက ယူဆသည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် ကြေးနန်းသည်
နှေးခင်း မွန်းမတည့်မီ ရောက်လာစမြဲ။

လက်တီးရှား သင်္ဘောကြီး အနောက်အရပ်သို့
ဦးတည်ခုတ်မောင်းလာစဉ် ခရီးတစ်လျှောက်၌ ဘင်ဂါဇီ၊ တူနစ်၊
လစ်ဘွန်းမြို့များမှ ကြေးနန်းသုံးစောင် လက်ခံရရှိခဲ့ပြီးပြီ။

ကြေးနန်းစာမှ အကြောင်းအရာမှာ အနည်းငယ်စု
ကွဲကွာသော်လည်း ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်မှာ အမျိုးတည်းသာ ဖြစ်၏။

ဗုံးများကို မည်သူမျှ သွားမကိုင်သေးပေ။ နောက် ကြေးနန်းစာမှာ
'အမေ ယနေ့ ပိုသက်သာလာသည်' ဟူ၍ ဖြစ်မည်။ လက်မှတ်ထိုးသူက
'ဟိုဆေး'ဖြစ်ရမည်။ ညနေ ခြောက်နာရီအထိ ကြေးနန်း
ရောက်မလာသောအခါ ဖာဆေးလ်သည် လေဆိပ်သို့
ကားမောင်းထွက်သွား၏။

သူ့တွင် အယ်လ်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံသား
ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း မှတ်ပုံတင်နှင့် ဒဿမ ၃၇၇ မဂ္ဂနမ်
ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်၊ ဂုဏ်ထားသော ကင်မရာတစ်လုံး ပါရှိသည်။

ဖာဆေးလ်သည် လေယာဉ်လက်မှတ်ကို လိုရမယ်ရသဘောဖြင့်
လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တနှစ်ပတ်က ကြိုငယ်ထားခဲ့၏။ ထိုလက်မှတ်ဖြင့်
နောက်နေ့ညနေ ၄ နာရီ၌ ပွန်တာဒယ်လ်ဂါဒါသို့
ရောက်ရှိသွားလိမ့်မည်။

နိုဝင်ဘာ ၂ရက်နေ့၊ နံနက်ခင်း စောစော။

ကပ္ပတိန်လာမိဆိုသည် သူ၏ ပထမ အရာရှိထံမှ သင်္ဘောပဲ့ကိုင် တာဝန်ကို လွှဲပြောင်း ယူလိုက်သည် ။ လက်တီးရှားသင်္ဘောသည် ဆန်တာမာရီယာ ကျွန်းလေးနား ရောက်နေပြီ

အနောက်တောင်ဘက်ခြမ်းမှ ကွေ့ပြီး မြောက်ဘက်လှည့်ကာ ဆန်မီဂွားလ်နှင့် ပွန်တာဒယ်လ်ဂါဒါ ဆိပ်ကမ်းဆီ ဦးတည်လျက် ဆက်လက် မောင်းနှင် သွားလေသည် ။

ပေါ်တူဂီနိုင်ငံ၏ မြို့ဖြစ်သော ဆန်မီဂွားလ်သည် ဆောင်းဥတုနံနက် နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ဖြူဖွေးလှပနေ၏။

အဆောက်အအုံများ မှာ ဆေးဖြူသုတ်ထားပြီး ခေါင်မိုးများမှာ အနီရောင် အုတ်ကြွပ်များ ခင်းထား၏။

ဆယ့်နှစ်ရာသီပင်များ သည် ခေါင်းလောင်း မျှော်စင်ကြီးတမျှ မြင့်မားစွာ စိမ်းစိုလျက် ပေါက်ရောက်နေကြသည် ။ မြို့၏ အနောက်ဘက်တွင် ပြေပြစ်သော တောင်ကုန်းလျောများ ၊ လယ်ကွင်းများ တွေ့ရသည် ။

ဆိပ်ကမ်းတွင် လက်တီးရှားသင်္ဘောပေါ်မှ ပြန်ပြုပြင်ထားသော အပေါ့စား လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး စက်ကိရိယာများကိုချထားပြီး ဘီလပ်ရည်ပုလင်း သေတ္တာများကို ကပ်လိုက်ကြသည် ။

လာမိဆို မစိုးရိမ်ပါ။ ဤသေတ္တာများကို သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းသို့လှောင်ခန်း၌ သာ ထားမည် ဖြစ်၏။ ဦးပိုင်းရှိ သော့ခတ်ထားသော သို့လှောင်ခန်းကလေးကို မည်သူမျှ ဖွင့်စရာမလို။

ဒုတိယနေ့ နေ့လယ်ခင်းတွင် ကုန်တင် ကုန်ချ ကိစ္စ အတော်များများ ပြီးစီးသွားပြီး သင်္ဘောသားများအား ကုန်းပေါ်တက်ခွင့်ပေးလိုက်သည်။ ။

သင်္ဘောဘဏ္ဍာစိုးကြီးက သင်္ဘောသားတစ်ဦးစီအား အရက်ဆိုင်နှင့် ပြည့်တန်ဆာအိမ်၌ သုံးဖြုန်းနိုင်ရုံလောက်သာ အသုံးစရိတ်ငွေများ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်သည်။ ။

သင်္ဘောသားများ သည် ဆိပ်ကမ်းသို့ ခပ်သွက်သွက် ဆက်သွားကြသည်။ ။

သူတို့ အားလုံး ညနေခင်း၏ စည်းစိမ်များကို ခံစားရင်းဆန္ဒပြင်းပြလျက်ရှိသည် မဟုတ်လား။

သူတို့ ဆင်းသွားစဉ် ‘အမျိုးသား ရေကြောင်းဘဏ်တိုက်ကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက် မှောင်ရိပ်မှ နေ၍ လူဦးရေကို ရေတွက်စစ်ဆေးနေသော လူတစ်ယောက်အား မည်သူမျှ သတိမထားမိကြပေ။

သင်္ဘောကြီးပေါ်၌ တိတ်ဆိတ်သွားပြီ။

သင်္ဘောစက်ခန်းတွင်းရှိ အလုပ်ရုံကလေးသို့ ဆင်းလာသော ကပ္ပတိန် လာမိုဆို၏ ခြေသံများ သာ ကြားနိုင်၏။

ယင်း အလုပ်ရုံမှာ မီးတစ်လုံး မှီ န်မှီ န်ထွန်းထားသော သံဆန်ခါခန်းလေး ဖြစ်သည်။ ။

လာမိုဆိုသည် ထိုအခန်းထဲမှ ပစ္စတင်ချောင်းကြီးတစ်ခုမွှေနှောက်၍ ထုတ်ယူပြီး လက်ထဲ၌ ချိန်ဆကြည့်သည်။ ။

ဟာဆန်၏ အလောင်းကို အတတ်လန်တိတ် သမုဒ္ဒရာထဲမှာ နစ်မြုပ်အောင် ဆွဲချသွားနိုင်လောက်သော အလေးချိန်ရှိသည်။ ။

လာမိုဆိုသည် ထိုပစ္စုတင်ချောင်းကြီးကို သဘောပဲ့ပိုင်းထဲတွင် ကြိုးချည်လျက် ထည့်သိမ်းထားလိုက်သည်။ ။

ထိုနောက် စားဖိုခန်းမှ အမှိုက်ထည့်သော အိတ်ကြီးတစ်လုံးကိုယူပြီး သဘောရှေ့ခြမ်း လူသွားလမ်းပေါက်သို့ ယူသွားသည်။ ။

အိတ်ကြီးကို ပခုံးပေါ်တင်လျက် သွားစေ့ကာ လေချွန်နေလိုက်သေး၏။

လူသွားလမ်း၌ သူ့ခြေသံများက ကျယ်လောက်လှပေသည်။ ။ ထိုအခိုက် သူ့နောက်မှ ခြေသံတစ်ခု ကြားရသည်။ ။ လာမိုဆို လှည့်ပြီး နားစွင့်လိုက်သည်။ ။ သဘော ကုန်းပတ်ပေါ်၌ ကျောက်ဆူးချ တာဝန်ကျသော အဘိုးကြီး၏ ခြေသံ ဖြစ်မည်။

လာမိုဆိုသည် သဘောဦးပိုင်း သိုလှောင်ခန်းဆီသို့ သတ္တုလှေကားငယ်မှ ဆင်းသွားသည်။ ။ သိုလှောင်ခန်းပေါက်ဆီသို့ ဆင်းမည်အပြု တံခါးကို ဆောင့်ဖွင့်ပြီး သဘောဝမ်းဗိုက် နံရံတွင် ရပ်ကာ လှေကားထိပ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

သူ့လက်ကြီးထဲ၌ ကျည် ငါးတောင့်ပါသော စမစ်အင်ဆန် အဲယားဝိတ် သေနတ်မှာ ကလေးကစားစရာ တစ်ခုပမာသေးငယ်လွန်းလှ၏။

ထိုအခိုက် အဝတ်လဲခန်း တံခါးပွင့် လာပြီး မိုဟာမက်ဟိုဆေးလ်၏ သေးငယ်သပ်ရပ်သော ဦးခေါင်းသည် သားကောင်ရှာဖွေသော မြွေတစ်ကောင်ပမာ ဖြည်းညင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ။

လာမိုဆိုက ဦးစွာပစ်လိုက်သည်။ ။ ကျည်ဆန်သည် လှေကားသတ္တု

လက်ရန်းကို ထိမှန်သွားသည် ။ လာမိဆိုသည် သိုလှောင်ခန်းသို့ ဝင်ပြီး
တံခါးဆွဲပိတ်လိုက်သည် ။ သူ့ချွေးပြန်နေ၏။ သိုလှောင်ခန်း အမှောင်ထု
အတွင်း၌ သူ့ချွေးနံနှင့် သံချေးနံ ချောဆီနံများ ရောထွေးနေသည် ။

သတ္တုလှေကားမှ ခြေသံများ သည် ခပ်မှန်မှန် ဆင်းလာလျက်ရှိ၏။
ဖာဆေးလ်သည် သေနတ်ကို
လက်တစ်ဖက်ကကိုင်ပြီးအခြားတစ်ဖက်ဖြင့် လက်ရန်းကို ထိန်းလျက်
ဆင်းလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း လာမိဆို သိသည် ။

သူ့သေနတ်ပြောင်းဝသည် ပိတ်ထားသော
သိုလှောင်ခန်းတံခါးဆီသို့ချိန်ထားလျက်ရှိမည်။ လာမိဆိုသည်
တံခါးပေါက်မှ ဆယ့်နှစ်ပေ အကွာတွင် ရှိသော သေတ္တာနောက်တွင်
ဝင်ပုန်းနေသည် ။

သူ့အတွက် အချိန် အများကြီးရှိသည် ။ သင်္ဘောသားများကတော့
အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ဖာဆေးလ်နှင့်
အပေးအယူ လုပ်ရမည်။

သို့သော် သူ လက်ခံလိမ့်မည် မထင်။ သူ့မှာ ကျည်ဆန်လေးတောင့်
ကျန်သေးသည် ။ တံခါးပေါက်မှ ဝင်လာသည် နှင့်
ဖာဆေးလ်အားပစ်သတ်မည်။ ဤအကြံ အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်။

စ ကြံ လမ်း မှာ တစ်စက္ကန့်မျှ တိတ်သွားသည် ။
ထို့နောက်ဖာဆေးလ်၏ မဂ္ဂနမ် သေနတ်မြည်ဟိန်းသွားသည် ။
ကျည်ဆန်များက သိုလှောင်ခန်း တံခါးချပ်၏ သတ္တု အပိုင်းများကို
ထုတ်၍ ထိုးဖောက် ဝင်လာကြသည် ။

လာမိဆိုက တံခါးချပ်ဆီ ပြန်ပစ်ရာ ဒဿမ ၃၈
စပါယ်ရှယ်ကျည်ဆန်သည် သတ္တုကို ချိုင့်စေရုံမျှသာထိရောက်၏။

တံခါးဖွင့်လာသောအခါ လာမိဆိုသည် သေနတ်ကို ဆက်ပစ်ထည့်သည်

။

နောက်ဆုံးကျည်ဆန်ပစ်လွှတ်လိုက်ချိန်ကျမှ သူသည်
အဝတ်လဲခန်းမှ ဆိုဖာခေါင်းအုံး တစ်လုံးကိုသာ
ပစ်ထည့်မိကြောင်းသေနတ် မီးပွင့် အလင်းရောင်၌ သတိပြုမိသည် ။
လာမိဆိုသည် သဘော သိုလှောင်ခန်း ရှေ့ပိုင်းသို့ ဒရောသောပါး
ထွက်ပြေးသွားသည် ။

တာဆန်၏ ပစ္စတိုကို သွားယူပြီး ဖာဆေးလ်ကို ပြန်ပစ်သတ်မည်။

လာမိဆိုသည် ခန္ဓာကိုယ် ကြီးထွားသော်လည်း
ကောင်းစွာပြေးလွှားနိုင်သူ ဖြစ်သည် ။ သွက်လက်သည် ။ စက္ကန့်
သုံးဆယ်အတွင်း၌ သဘောဦးပိုင်းရှိ တံခါးသော့ကို ဖွင့်နိုင်သည် ။
အထဲဝင်လိုက်သည် နှင့် အပုပ်နံ့ ရသည် ။ ကြမ်းပေါ်၌
လေးဘက်ထောက်၍ ဟာဆန်၏ အလောင်းဆီ စမ်းသွားသည် ။
မှောင်ထဲ၌ သူ မီးမထွန်းဝံ့ပေ။ သေတ္တာများ နှင့် ရံဖန်ရံခါ ဝင်ဆောင့်မိမှ
သာ ဘေးမှ ကွေ့ပတ်သွားရသည် ။ ဖိနပ်တစ်ခုကို လက်နှင့် စမ်းမိသည်

။

လာမိဆိုသည် ခြေထောက်မှ ဗိုက်သို့ ဆက်စမ်းကြည့်သည် ။
ဘောင်းဘီ ခါးကြားမှာ သေနတ်မရှိ။ ဘေးတစ်ဖက်စီ၌ စမ်းကြည့်သည်
။ လက်မောင်းကို စမ်းမိ၏။ လက်မောင်း လှုပ်လာသည် ။ သေနတ်ကို
ရှာမတွေ့မီ သူ့မျက်ခွက် သေနတ်မှန်ပြီးပွင့်ထွက် သွားလေသည် ။

ဖာဆေးလ်၏ နားတွေ အူသွားသည် ။ မိနစ် အနည်းငယ်ကြာမှ
ရှေ့ခန်းထဲမှ ‘ဖာဆေးလ် ...ဖာဆေးလ်’ ဟူသော အက်ကွဲကွဲနှင့်
ခေါ်သံကို ကြားရသည် ။

ဖာဆေးလ်သည် သိုလှောင်ခန်းထဲသို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးငယ်လေးဖြင့်
ထိုးကြည့်သည် ။ ပြေးလွှားနေသော ကြွက်ခြေထောက်လေးများကို
တွေ့ရ၏။ ပက်လက်လဲနေသော လာမိုဆိုသွေးရွဲနေသည့်
မျက်နှာကြီးကို မြင်ရမှ ဖာဆေးလ် အထဲဝင်လာသည် ။

ဖာဆေးလ် ဒူးထောက်ပြီး၊ ကြွက်များ ကုတ်ဖြထားသည် ။
အလီဟာဆန်၏ မျက်နှာကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မယူသည် ။
ဟာဆန်သည် နှုတ်ခမ်းများ သာ လှုပ်နိုင်၏။

‘ဖာဆေးလ် ...’

‘မင်း တာဝန်ကျေပါတယ် ဟာဆန်၊ ငါ ဆရာဝန် ခေါ်ပေးမယ်’

သို့သော် အကြောင်းထူးမည် မဟုတ်ကြောင်း ဖာဆေးလ်သိသည် ။
ဟာဆန်အဖို့ အချိန်မရှိတော့ပေ။ လက်တီးရှားသင်္ဘော မထွက်မီ
နာရီဝက်အတွင်း ဆရာဝန် တစ်ယောက်ကို ဖာဆေးလ် ပြန်ပေးဆွဲ
ခေါ်လာပေးနိုင်၏ . နယူးယောက်က သင်္ဘောမဆိုက်မီ ထိုဆရာဝန်ကို
သတ်ပစ်နိုင်သည် ။ ဟာဆန်အတွက် ဤမျှလောက်တော့
လုပ်ပေးသင့်သည် ။ လူမှုရေးအတွက် လူသားတစ်ဦးပီပီ ဤမျှတော့
ကရုဏာထားသင့်သည် ။

‘ဟာဆန်၊ ငါ မင်းအတွက် ဆေးသေတ္တာ သွားယူပြီးငါးမိနစ်အတွင်း
ပြန်လာမယ်၊ မင်းကို လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ပေးထားခဲ့မယ်’

‘ကျွန်တော့်တာဝန် ပြီးသွားပြီလား’

‘ပြီးသွားပြီ၊ အားတင်းထားပါ သူငယ်ချင်း၊ ငါ မော်ဖင်းထိုးဆေး
ခုချက်ချင်းယူပြီး ဆရာဝန် သွားခေါ်ပေးမယ်’

ဖာဆေးလ်သည် သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းသို့ မှောင်ထဲ၌ စမ်းတဝါးဝါးဖြင့်

ပြန်သွားစဉ် လမ်းတစ်ဝက် အရောက်၌ ဟာဆန်၏ လက်ထဲမှ ပစ္စတိုပေါက်ကွဲသံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။ ။

ဖာဆေးလ် ရပ်ပြီး သင်္ဘော၏ အေးစက်သော နံရံကို ခေါင်းတိုက်လိုက်သည်။ ‘ဒီအတွက် မင်းတို့ တွေ ပေးဆပ်ရဦးမယ်ဟေ့’ ဖာဆေးလ်က တိုးတိုးကလေး ရေရွတ်သည်။ ။ သူသည် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသေးသော လူများကို ရည်ရွယ်စကား ဆို လိုက်လေသည်။ ။

ကျောက်ဆူးစောင့် တာဝန်ကျ အဘိုးကြီးသည် ဖာဆေးလ်၏ လက်ချက်ကြောင့် နောက်စေ့ ဒဏ်ရာဖြင့် သတိလစ်နေဆဲဖြစ်သည်။ ။ ဖာဆေးလ်က အဘိုးကြီးကို ပထမအရာရှိ အခန်းထဲဆွဲယူသွားပြီး အိပ်စင်ပေါ်တင်ကာ ခဏတဖြုတ် ထိုင်စဉ်းစားနေလေသည်။ ။

မူလ ပထမအစီအစဉ်အရ နယူးယောက်မြို့၊ ဘရွတ်ကလင်းဆိပ်ကမ်းတွင် သေတ္တာများကို ကုန်တင်သွင်းသူ ဘင်ဂျမင်မြူဇီက လာရောက် ရွေးယူရန်ဖြစ်သည်။ ။ လာမီဆိုသည် မြူဇီအားဆက်သွယ်ပြီး သူ၏ သစ္စာဖောက် အကြံအစည်တွင် ပူးပေါင်းပါဝင်ရန် စီစဉ်ပြီး၊ မပြီး လာမီဆို အတပ် မသိနိုင်ပေ။ ။ မြူဇီကိုတော့ အပြတ်ရှင်းပစ်မှ ဖြစ်မည်။ သူသိထားတာတွေ အများကြီး ရှိနေပြီ။

လာမီဆို ပျောက်ဆုံးမှုကြောင့် အကောက်ခွန်ဌာနမှ မသင်္ကာဖြစ်ကြမည်။ မေးလား မြန်းလား လုပ်ကြမည်။

သင်္ဘောသားများ သည် ဤသေတ္တာထဲ၌ ဘာတွေရှိမှန်း သိမည် မဟုတ်။
လာမိဆို၏ သော့များမှာ သင်္ဘောဦးပိုင်း သိုလှောင်ခန်း တံခါးတွင်
စောစောက တန်းလန်းကျနေသည် ။ ယခုတော့ ဖာဆေးလ်အိတ်ထဲ
ရောက်နေပြီ။ ပလတ်စတစ် ဗုံးများကို နယူးယောက်ဆိပ်ကမ်းသို့
သယ်ယူသွား၍ မဖြစ်တော့ပေ။

ပထမအရာရှိ မူစတာဖာဖော်ဇီသည် တွေးခေါ် မြော်မြင်တတ်ပြီး
သတ္တိနည်းသူ တစ်ဦးဖြစ်သည် ။ ညသန်းခေါင်ကျော်တွင် သင်္ဘောပေါ်
ပြန်တက်လာသောအခါ ဖော်ဇီအား ဖာဆေးလ်က တွေ့ဆုံ
စကားပြောသည် ။

ဖာဆေးလ်၏ လက်တစ်ဖက်တွင် ခြောက်လုံးပြူး
တစ်လက်ကိုင်ထားပြီး အခြားတစ်ဖက်တွင် ဒေါ်လာငွေ ၂၀၀၀
ကိုင်ထားသည် ။ ဘေရွတ်မြို့ရှိ ဖော်ဇီ၏ နှမငယ်တို့
နေထိုင်ကောင်းပါရဲ့ လားဟု မေးသည် ။ ၎င်းတို့ ကျန်းမာရေး ဆက်၍
ကောင်းမွန်စေရန် ဖော်ဇီအနေဖြင့် ပူးပေါင်း ကူညီသင့်ကြောင်း
အကြံပြုသည် ။ ဖော်ဇီက ထိုအကြံကို လျင်မြန်စွာ လက်ခံ
လိုက်လေသည် ။

(အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု) အရှေ့ပိုင်း စံတော်ချိန် ည ၇ နာရီတွင်
မိုက်ကယ်လင်ဒါ၏ အိပ်ခန်း၌ ဖုန်းလာသည် ။ လင်ဒါသည်
အလုပ်ရုံထဲ၌ အလုပ်လုပ်နေသဖြင့် ဂိုဒေါင်တွင်းဖုန်းကို
ကောက်ကိုင်သည် ။ ဒါလီယာသည် သင်္ဘောဆေးဘူးကို

ရောစပ်နေသည်။ ။

ဖုန်းသံက မကြည်လင်။ အဝေးမှ ခေါ်ခြင်း ဖြစ်မည်။
ဒါလီယာကဲ့သို့ပင် ပြတ်သားသော အင်္ဂလိပ်စကားသံမျိုး ဖြစ်သည်။ ။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ‘အိမ်ရှင်မ’ နှင့် တွေ့ခွင့်တောင်းသည်။ ။

ဒါလီယာသည် ချက်ချင်း ဖုန်းလာကိုင်ပြီး
စိတ်ဝင်စားဖွယ်မကောင်းသည့် အမျိုးအဆွေများ အကြောင်း၊ အိမ်မြေ
ရောင်းဝယ်မှု အကြောင်းတို့ ကို ပြောဆိုသည်။ ။ ထိုနောက်
စက္ကန့်နှစ်ဆယ်မျှ အာရေဗျ ဘာသာဖြင့်လည်း ကြားညှပ်ပြောပြန်သည်။ ။

ဒါလီယာသည် ဖုန်းခွက်ကို လက်နှင့် ဆုပ်ကာ
လင်ဒါဘက်လှည့်ကြည့်သည်။ ။ ‘မိုက်ကယ် ... ကျွန်မတို့
ပလတ်စတစ်ကို ပင်လယ်ထဲမှာ သွားယူရလိမ့်မယ်၊
လှေတစ်စင်းလောက် ရနိုင်ပါ့မလား’ မိုက်ကယ် လင်ဒါက ခပ်မြန်မြန်
စဉ်းစားလိုက်သည်။ ။

‘အေး ... ရပါတယ်၊ ဆုံတွေ့ကြရမယ့် နေရာကို
အတိအကျပြောထား၊ နေမဝင်ခင် နာရီဝက်အလို၊ ဘာနီဂတ်
မီးပြတိုက်ရဲ့ အရှေ့စူးစူး မိုင်လေးဆယ်မှာ ဆုံကြမယ်၊ မီးရောင်နဲ့
အချက်ပြမယ်လို့ ပြော၊ လေပြင်းပြင်းတိုက်ရင် ၂၄-နာရီ
ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်မယ်၊ လူတစ်ဦး သယ်နိုင်ရုံလောက်သေတ္တာတွေ ခွဲထားဖို့
စီမံခိုင်းလိုက်ချေ’

ဒါလီယာက ဖုန်းမှ ပြန်ပြောပြီး ဖုန်းချလိုက်သည်။ ။

‘အင်္ဂါနေ့၊ ၁၂-ရက်၊ မိုက်ကယ် ... ရှင် ခုနကိစ္စ
ခေါင်းထဲကစဉ်းစားတာ မြန်လှချေလား’

‘မမြန်ပါဘူးကွာ’

လင်ဒါအား ဘယ်တော့မှ လိမ်ညာပြော၍ မရနိုင်ကြောင်း ဒါလီယာ စောစောကပင် သိခဲ့၏။ လင်ဒါအား ညာပြောခြင်းသည် ကွန်ပျူတာထဲသို့ ရာနှုန်း ၅၀ သာ မှန်သောအချက်များ ထည့်မေးပြီး ရာနှုန်းပြည့် မှန်ကန်သော အဖြေများ တောင်းခံခြင်း ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူမ မည်သည့် အခါမျိုးတွင် လိမ်ညာ ပြောဆိုဖို့ စိတ်ကူးမိကြောင်းကိုပင် လင်ဒါသိ၏။

ယခုတော့ ... ပလတ်စတစ်ပုံးများ မည်သို့မည်ပုံ ခိုးသွင်းလာမည်ဖြစ်ကြောင်း လင်ဒါအား ကြိုတင်ပြောပြထားပြီး ဖြစ်သည့် အတွက် သူမ ရင်လေးစရာ မလိုတော့ပေ။

သင်္ဘောပေါ်မှ အဖြစ်အပျက်များကို ဒါလီယာက ပြန်ပြောရာ လင်ဒါက ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေသည် ။

‘မြူဇီဟာ လာမိုဆိုနဲ့ ပေါင်းကြံနေတယ် ထင်သလား’ လင်ဒါက မေးလိုက်သည် ။

‘ဖာဆေးလ်တော့ မသိဘူး၊ လာမိုဆိုကို မေးဖို့ လည်း အချိန်မရလိုက်ဘူး၊ ဟုတ်ချင် ဟုတ်မှာ ပေါ့၊ တကယ်လို့ မြူဇီဟာ ဒီပစ္စည်းတွေကို ကူလီကူမာ လုပ်မယ်၊ ကျွန်မကို ပေးထားတဲ့ စရန်ငွေကို ယူပြီး တခြားကို ရောင်းစားမယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့ ကို အစိုးရလက်ထဲပို့တာနဲ့ အတူတူပဲပေါ့၊ ဒီလိုလုပ်ရင် သူ့အတွက်လည်း မလွယ်ပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ ကို သစ္စာမဖောက်တောင် သူ့ကိုတော့ ရှင်းပစ်မှ ဖြစ်မယ်၊ သူ ရှင့်ကို မြင်ဖူးတယ်၊ သူ အကုန်လုံး သိနေတယ်၊ ရှင့်ကို သူ လက်ညှိုးထိုးပြလို့ ရနေပြီ’

‘မင်း သူ့ကို အစောကြီးကတည်းက သတ်ဖို့ ကြံထားပြီးသား

မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ သူက ကျွန်မတို့ ဂိုဏ်းသား မဟုတ်ဘူး ၊ သူ့အလုပ်က အန္တရာယ်သိပ်များ တယ်၊ တခြားကိစ္စတစ်ခုနဲ့ အာဏာပိုင်တွေက သူ့ကို စစ်ဆေးတဲ့ အခါ သူ ကျွန်မတို့ အကြောင်းဖွင့်မပြောပဲ မနေဘူးလို့ ဘယ်သူ အာမခံနိုင်မလဲ၊ သူဟာ ရှင့်အဖို့ အန္တရာယ်ကောင် တစ်ယောက်ပဲလို့ ကျွန်မ ထင်တယ် မိုက်ကယ်၊ အရေးအကြောင်း ကြုံလာရင် ပလတ်စတစ်ဗုံးတွေကို ပင်လယ်ထဲမှာ သွားယူဖို့ ရှင် ကြိုတင် စီစဉ်ထားပြီးသားမဟုတ်လား၊ မိုက်ကယ် သိပ်တော်တာပဲနော်’

‘အေး ထားပါတော့၊ တစ်ခုတော့ ပြောချင်တယ်၊ ငါတို့ လက်ထဲ ပလတ်စတစ်ဗုံးတွေ မရမချင်း မြူဇီကို ဘာမှ မလုပ်ပါနဲ့ ၊ တကယ်လို့ သူ့အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် ရဲတွေကို သွားတိုင်ရင် ငါတို့ ကို ဆိပ်ကမ်းမှာ စောင့်ဖမ်းကြမှာ ၊ ငါတို့ တွေ ဆိပ်ကမ်းကို တက်လာမှာ သိသ၍ သူတို့ လူတွေကို ပင်လယ်ထဲ လွှတ်ပြီး ဖမ်းခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ သင်္ဘောမစိုက်ခင် မြူဇီကို သတ်ပစ်ရင် ငါတို့ ဆိပ်ကမ်းကို ကပ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး လို့ သူတို့ ယူဆလိမ့်မယ်၊ ငါတို့ သင်္ဘောဆီ သွားတဲ့ အခါကျရင် သူတို့ က ဆိပ်ကမ်းက စောင့်နေကြလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ မင်းတို့ ဆရာကြီးတွေက မြူဇီကိုမှ အားကိုးခဲ့ကြတယ်လေ ကောင်းရော’

လင်ဒါသည် ပြောရင်းနှင့် ဒေါသထွက် လာပြီး နှုတ်ခမ်းများ ပင် ဖြူလာ၏။ ဒါလီယာက မျက်နှာတစ်ချက်မရှုံ့။ တကယ်တော့ မြူဇီထံ ပထမဆုံး သွားခဲ့သူမှာ လင်ဒါပင်ဖြစ်ကြောင်း သူမ ပြန်ထောက်ပြမနေတော့ပေ။ လင်ဒါ ပို၍ ဒေါသထွက်လာဖွယ်ရှိ၏။

လင်ဒါ မျက်လုံးမှိတ်လိုက်၏။

‘မင်း ဝယ်စရာ ခြမ်းစရာလေးတွေ သွားဝယ်ဦး၊ ငါ့ကို ခဲတံပေးစမ်း’
